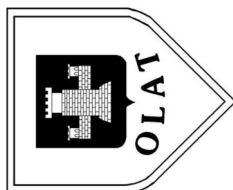

Indien onbestelbaar
5691 WC 27

TPG Post

Port betaald
Port payé
Pays-Bas

OLAT NIEUWS

CLUBBLAD WSV OLAT

30e jaargang ♦ no 3 ♦ maart 2004

WANDELSPORTVERENIGING OLLANDSE LANGE AFSTAND TIPPELAARS
Opgericht 23 november 1967
Lid van de KNBLO-Wandelsportorganisatie Nederland
Aangesloten bij NBWB-KNAU-NFV (IVV)

Voorzitter:
 Marinus van Roosmalen
 Hoge Vonderstraat 7
 5492 CH St.-Oedenrode
 ☎/ Fax 0413-475467
 e-mail: mvroosmalen@tridodsl.nl
 #

Vice-voorzitter:
 Theo Tromp
 Daalenbroek 32
 6002 VN Weert
 ☎ 0495-450325
 e-mail: m.h.tromp@hccnet.nl
 Internet web-postmaster:
 www.wandel-olat.org
 #

Secretaris:
 Kees van Vessem
 Diepmeerven 112
 5646 HC Eindhoven
 ☎040-2110413
 e-mail: keestruus.v.vessem@12move.nl
 #

Penningmeester:
 Jos van den Bersselaar
 Postbus 6155
 5600 HD Eindhoven
 ☎040-2524404
 e-mail: j.f.c.j.vande.Bersselaar@freeler.nl
 #

Notuliste Bestuursvergadering
 Mariet Ahlers

Bestuursleden:
 Toon van Wordragen
 J. v. Stolbergstraat 10
 6006 ZM Weert
 ☎0495-537775
 e-mail: toon.van.wordragen@hetnet.nl
 #

Ad Verbakel
 Past. Bogaertsstr. 12
 5469 EZ Keldonk
 ☎ 0413-212161
 adverbakel@zonnet.nl
 #

Paul Canters
 Verdilaan 3
 5707 RG Helmond
 ☎06-16885375 of 0492-550154
 #

Joop Wesseling
 De Turfkamp 6
 5258 EN Berlicum
 ☎ 073-5033322
 wesseling.j@inter.NL.net
 #

Banknummer OLAT:
 13.82.11.736
 Gironummer OLAT:
 17.75.156
 t.n.v. penningmeester OLAT, Eindhoven

ERELEDEN van w.s.v. OLAT
Theo Tromp, Jan van de Ven, Piet Knoester,
Hein Lenders en Marinus van Roosmalen
 -♦-
DRAGER VAN DE CORNELIS VAN MONTFORT TROFEE
Jan van de Ven, Piet Knoester en Theo Tromp.

inhoud OLAT-Nieuws maart 2004

Voorwoord: Marinus van Roosmalen 4
Van de Bestuurstafel: door Joop Wesseling 5
 Wij wensen hen een goede wandeling
Mag ik mij even voorstellen? Joop Wesseling 6
Ledenadministratie: mutaties door Nellie Leijssen
Verjaardagen 7
Initiatiefgroepen: Wandelen op Dinsdag door Truus van Vessem 7
 Programma dinsdagwandelingen winter 2004
 Wandelcafé: programma 2004 8

Commissies:
Clubreizen: programma 2004 9
Lange Afstand en snelwandelen
 Clubkampioenschap: stand en programma 9
 Glijen in Extase, door Klaas Bakker 10
 OLAT-Uitlopers B-100 11
 17 jaar B-100, Sjef Koolen
 Snelwandelagenda 12
 Verslagen-uitslagen: door: Paul, Boetje en Hans 13
 Sectie Lange Afstand 14
Wandelwegennieuws, door: Theo Tromp

 Per trein op het Pelgrimspad, door Margriet 16
 Met Constant aan de Wandel: met Constant Dedel 19
 Het Pieterpad 3: Coos Verburg en Henri Floor 22
 Wandelen en wat ik zoal tegenkom 1, beschouwing door Christiaan 26
 Hallo Wandelaars, door Inge 27
 Coast to Coast walk 3: door: Piet Jansens
 Het gevoel vn een naderende lente, door Ad 29

Foto voorkaft: Moment op de B-100
 Verder foto's van: Henri Floor, Piet Jansens, Christiaan, Ad, Theo en Joop.
 Tekstvakken overgenomen of verwijzing of mening naar teksten in diverse bladen of internet.

LEDEN VAN VERDIENSTE:
 Jan Cortenbach, Tonny en Bert de Boer, Antoon Stoop, Mariet Ahlers,
 Henk Plasman, Ad van Asten, Ben van der Velden en Ad Verbakel

<p>Ledenadministratie: Nellie Leijssen Jacobus Deckersstraat 9 5616 JN Eindhoven ☎ 040-252 6772 Clubreizen: Toon van Wordragen gironr. 70.68.01 t.n.v. OLAT-clubreizen Weert.</p>	<p>Startbureau: Jos van den Bersselaar ☎ 040 -2524404 Boetiek: Mia Dielesen/Francien vd Laar ☎ 040-2552742/0499-471298 Parkoersen: Ad Verbakel ☎0413-212161 OLAT-verzorging: Algemeen Willem Schoonhen ☎ 040 - 2420422</p>	<p>Nijmegen Verdagingse verzorging: Overnachting Vierdaagse Hein Lenders ☎06-12074473 giro: 2608214 OLAT-Wandelpaden: Theo Tromp</p>	<p>Redactie OLAT-Nieuws: Margriet Fischer Peter van de Ven Ad van Asten Lupinelaan 27 5691 WC Son en Breugel ☎0499-473767 (ook fax) <u>a.h.van.asten@hccnet.nl</u> Verzending OLAT-Nieuws Nellie Leijssen Corrie Tiersma</p>
--	---	---	--

OLAT COMMISSIES

Lange afstand-Prestatie- en Snelwandelen, LPS:

Paul Canters, bestuursafg.
Mariet Ahlers, wedstrijdsecr.
☎06-24175221

Hulstbosakker 47
5625 VS EINDHOVEN
OLAT-LPS@zonnet.nl
Henk Plasman
Hans de Vries
Theo Tromp

Clubblad OLAT-Nieuws:

Ad van Asten, coördinatie
☎0499-473767
☎0648327640

Lupinelaan 27
5691 WC SON
a.h.van.asten@hccnet.nl
a.asten1@chello.nl
Peter van de Ven
Margriet Fischer

Joop Wesseling, bestuursafg.

Clubreizen:

Toon van Wordragen
☎0495 - 537775
Jul. van Stolbergstraat 10
6006 ZM Weert
e-mail:
toon.van.wordragen@hetnet.nl
Simon Willems
Jan Hendrix
Theo Bouwmans

Kempische Wandeldagen

Joop Wesseling, voorzitter.
Mia Dielesen
☎040 - 2552742

Diephuisstraat 24
5652 PA Eindhoven
e-mail:
m.dielesenbeerens@chello.nl
Hein Lenders
Jos van den Bersselaar
Ad Verbakel
Toon van Wordragen
Jacques Smits

Wandelen op Dinsdag

Truus van Vessem
☎ 040-2110413

Redactie en Samenstelling:

Ad van Asten, Peter van de Ven, Margriet Fischer.

Druk: A.L.J. Niëns, Weert

Inleveren Kopij:

Voor 18 maart 2004 voor plaatsing in ons aprilnummer.

OLAT-Nieuws verschijnt maximaal 11x per jaar.

e-mail: a.h.van.asten@hccnet.nl

Post: Lupinelaan 27 5691 WC Son

maart 2004
JAARGANG 30, NR. 3

VOORWOORD

'De tijd gaat snel'

Dit heb ik al eens eerder in een voorwoord geschreven, maar het is ook waar.

Als je dit leest zijn we alweer aan de voorbereidingen bezig van onze laatste winterserietocht van het seizoen. Deze winterwandeling geeft tevens de mogelijkheid om te kiezen voor het 60 km-parkoers en is dan een goede test voor de Kennedymars van Sittard en de Nacht van Loon.

Als je zo bezig bent met het schrijven van het voorwoord denk je wel eens: zou het ook gelezen worden? Zo was ik het februarinummer van OLAT-Nieuws aan het lezen en de gedachte die bij mij opkwam was: onze redactie van OLAT-Nieuws doet de lezers toch veel plezier door er iedere keer maar weer opnieuw voor te zorgen dat we op de hoogte blijven van alle nieuws. Dan denk ik wel eens: waar haalt Ad de tijd vandaan om dat allemaal op tijd klaar te maken? Je zult bijna de hele dag achter de PC moeten zitten, om het blad kant en klaar bij de leden te krijgen. Dat mag ook wel eens bij de lezers onder de aandacht gebracht worden. Dank aan de redactie.

In het OLAT-Nieuws van februari werd gevraagd of er personen waren die zich geroepen voelden om een cursus van een avond te volgen om als verkeersleider te kunnen worden ingezet op diverse wandelevenementen, maar er is blijkbaar niemand die zich hier voor geroepen voelt. Jammer!

Deelname aan de Winterserie: Ik heb een grafiek bestudeerd en kwam tot de conclusie dat we op de afgelopen drie tochten 222 wandelaars meer hebben mogen inschrijven als het jaar daarvoor; en we hebben nog twee tochten te gaan. Dank aan allen die hier aan hebben meegewerkt.

De realisatie van het Airborne Market Garden pad begint steeds vastere vormen aan te nemen, maar daar lees je verder in het blad meer over.

Het is nu eind februari en als je door de bossen en heide dwaalt zie je al het uitbottende groen, dat een scherp contrast vormt met het rijpere hout. In de tuinen zie je de toverhazelaar ineens met vele honderden spinachtige bloemen tot leven komen..

Dus geniet en trek er als wandelaar in deze tijd van het jaar op uit.

Tot de volgende maand, Marinus

OLAT-NIEUWS ON LINE

Vanaf nu kunt u het laatste nieuws ook bekijken op de OLAT-Website
www.wandel-olat.org klik op OLAT-Nieuws

Van de bestuurstafel,

door: Joop Wesseling

Ook in februari heeft het bestuur weer vergaderd. Eén van de belangrijkste onderwerpen was de 25e wedstrijd-/prestatietocht op zondag 14 maart a.s. in Sint Oedenrode, waar ook een aantal OLAT-leden aan de start zullen verschijnen. Ik wil u bij deze oproepen om eens te komen kijken bij deze zo andere tak van de wandelsport.

We starten vanaf 10.30 uur.

Een ander onderwerp was de Winterserietocht in Elsendorp met 950 deelnemers die door ons nog eens nabesproken is en ook hebben we vooruit gekeken naar de tocht van 15 februari in Best. U ziet het, wij blijven de puntjes op de i zetten

Verzorging 4 Daagse Nijmegen.

Van de vaste OLAT-verzorgingsgroep hebben enkele leden, jammer genoeg, te kennen gegeven voor de komende 4 Daagse niet meer beschikbaar te zijn. Dus het bestuur is op zoek naar enkele leden die, in die week, hard willen werken, vroeg op willen staan, de kraam op willen zetten in weer en wind, veel, en heel veel wandelaars van een natje en een droogje willen voorzien en daarvoor veel waardering zullen krijgen.

Graag uw reactie aan wesseling.j@inter.nl.net of telefoon 073-50033322

Kempische Wandeldagen en Kempenlandtocht.

Onze Webmaster (Theo Tromp) heeft het mogelijk gemaakt dat u per internet voor beide evenementen kunt inschrijven. U vindt deze link op de OLAT-website: www.wandel-olat.org

Onkostenvergoeding.

Bij de vele evenementen welke door OLAT georganiseerd worden zijn altijd een aantal medewerkers betrokken.

Dankzij deze medewerkers kunnen wij als bestuur van OLAT u deze geweldige evenementen aanbieden. We hebben echter geconstateerd dat er onduidelijkheid bestaat t.a.v. de onkosten welke gemaakt worden.

De volgende regeling is voor iedereen die in touw is voor OLAT van toepassing: Indien u op verzoek van het bestuur werkzaamheden verricht, kunt u uw reiskosten declareren op basis van openbaar vervoer(2^e klasse) of €0.20 per kilometer.

De formulieren hiervoor zijn verkrijgbaar bij het verantwoordelijke bestuurslid en moeten ook door hem ondertekend worden.

Tot zover van de bestuurstafel van deze maand en vanzelfsprekend sluit ik af met „**blijf wandelen**”

Joop Wesseling

Moge de weg jou tegemoet komen
Moge de wind altijd in je rug zijn
Moge de zon je gezicht verwarmen,
de regen je velden besproeien.
En tot wij elkaar weerzien,
moge God je koesteren
in de palm van Zijn hand.
Goede reis

oud Iers gedicht

Camino

Dag na dag
jaar in, jaar uit
eeuwenlang al
volgen pelgrims deze weg
door regen, hagel, sneeuw en zon
door modder, mist en heuvels
met vrolijk, somber of droef gemoed
gezing, gezucht, gesprek, gevloek
lopen, lopen, of fietsen naar het eind
waar de spanning zich ontlaadt
en heimwee begint.

Margriet

De OLAT-gemeenschap wenst **Marca Nelen en Evert van Ampting** een goede wandeling op hun pelgrimage naar Santiago de Compostela. Deze voettocht, die zij samen ondernemen begint op 27 maart bij de Sint Jan in Den Bosch. Wij zullen regelmatig op de hoogte worden gehouden door Marca die via de mail met Margriet in verbinding blijft. Bezoek hiervoor ook onze link met de OLAT-website www.wandel-olat.org en kijk daar bij het OLAT-Nieuwsbulletin.

Ook wensen wij een goede wandelpelgrimage aan **Henk van der Linden**, uit Eindhoven, die op 4 april aan zijn voettocht naar Compostela begint.

Wij hopen dat onze pelgrimangers op hun tocht ook datgene mogen ondervinden wat zij ervan verwachten.

wsv OLAT

Mag ik mij even voorstellen?

Joop Wesseling

Zo begon mijn stukje toen ik in 1998 aantrad als voorzitter van de Kempische Wandeldagen. Voor de OLAT-leden van en voor die tijd hoef ik mij dus niet meer voor te stellen. Voor de leden met OLAT-bouwjaar na 1998 nog een korte wandellevensloop. Van anti-wandelaar in het verleden werd ik in 1996 geraakt door en in de ban van OLAT. Met mijn bestuurlijke ervaringen in het bedrijfsleven was mijn constatering dat ik als vrijwilliger ook wel iets voor OLAT kon gaan betekenen. Ik had inmiddels wel enige wandelervaring opgedaan tijdens de Nijmeegse Vierdaagse, (en alle trainingen daarvoor), de Tweedaagse van Diekirch in Luxemburg en Bern en natuurlijk de OLAT-tochten.

In 1998 werd ik benoemd tot voorzitter van de Kempische Wandeldagen.

In maart 2000 toegetreden tot het hoofdbestuur van de KNBLO.

Vanaf 2000 marsleider van de Marikentocht van w.s.v. WIOS '81 in Nijmegen.

Toen ik in oktober 2003 stopte met mijn werkzaamheden in het bestuur van de KNBLO dacht ik: zo! ik kan wat meer gaan wandelen. Ik had echter buiten Marinus van Roosmalen gerekend. Die was er zeer snel bij om mij in te lijven in het bestuur van OLAT, onder het motto: 'Joop heeft nu meer vrije tijd, weet iets van wandelen en daar moeten we dus gebruik van maken.' Natuurlijk was ik aangenaam verrast en werd tijdens de laatste ledenvergadering met acclamatie gekozen in het OLAT-bestuur. Ik kan u vertellen dat ik er veel zin in heb en ik probeer mij zo goed mogelijk van deze taak te kwijten.

Van de hoofdredacteur van het OLAT-Nieuws kreeg ik het dringende verzoek mij opnieuw voor te stellen, dus bij deze.

Tot ziens op een van de vele tochten. **Joop Wesseling**

Ledenadministratie

Nellie Leijssen:

Jacobus Deckersstraat 9 5616 JN Eindhoven

☎040-2526772 e-mail

nellie_leij@hotmail.com

Alle wijzigingen rechtstreeks doorgeven aan de ledenadministratie. Mocht U bezwaren hebben tegen een aspirant-lid, dan verzoeken wij U dat binnen 14 dagen na het verschijnen van het verenigingsorgaan met argumenten te melden bij het secretariaat. Het lidmaatschap gaat pas in als de verschuldigde bedragen zijn ontvangen. Om in aanmerking te komen voor korting op het inschrijfgeld bij OLAT-tochten is het noodzakelijk uw lidmaatschapskaart te tonen bij de inschrijving.

Adreswijzigingen:

Nelly Keuten van Weert	nieuw adres: Julianahof 7	5611 HX Eindhoven
Trijnie en Albert van der Schans	nieuw adres: Venuslaan 307	5632 HH Eindhoven
Vera Klaassen	nieuw adres: Dorpstraat 11	5561 AS Riethoven
Louis Claassen	nieuw adres: Neumannlaan 27	5624 KL Eindhoven
José Schimmel	nieuw adres: Otterstok 9	5641 LA Eindhoven

Aanmeldingen:

Mariet van Ampting	Herman Moorckerklaan 227	5246 GH Rosmalen	31-05-1958
René van Keulen	Elzendreef 21	5386 GR Geffen	16-09-1957
Jolanda van Keulen van Schayk	Elzendreef 21	5386 GR Geffen	04-11-1957
Johan Wijdeven	Spoorven 53	5464 PA Veghel	03-10-1963
Agnes Wagemans van Cauwenbergh	Zeelsterstraat 71	5652 EB Eindhoven	18-08-1947
Laurien van Doremalen	Walvis 5	5482 XT Schijndel	09-04-1959
Wim van Hoof	Venuslaan 96	5702 GD Helmond	19-07-1945
Sjannie van Hoof van Bussel	Venuslaan 96	5702 GD Helmond	10-08-1946
Ingrid Balk	Wielantstraat 25	5652 LP Eindhoven	10-12-1964
Alexandra van der Wulp	Groeneweg 14	5401 AB Uden	11-12-1968
Marga Meulendijks	Helenastraat 42	5401 AL Uden	10-06-1971
Jan Meulendijks	Bloesemplein 7	5401 ZX Uden	02-01-1945
Ingrid van Boxtel	Lavendelstraat 69	5402 ZM Uden	25-05-1964
Erik Dihhen	Malvert 68-93	6538 ES Nijmegen	25-04-1967
Ingrid Neijns	Parallelweg West 12	5554 KA Valkenswaard	05-09-1955
Rene Vries	Vrakkerstraat 20	6002 AW Weert	05-02-1953
Joop Sloos	Barthold van Heesselstraat 18	5735 AK Aarle-Rixtel	19-12-1933
Tonnij Sloos Biemans	Barthold van Heesselstraat 18	5735 AK Aarle Rixtel	21-05-1937
Gerard Kuijpers	Tijm 17	5491 KS St.-Oedenrode	30-07-1952
Petra Verhagen van Vught	Kruisstraat 21	5293 AH Gemonde	01-08-1961

Opzeggingen:

Gertie Broers uit Budel, Fred Hauser en C. Hauser Heere uit Hellevoetsluis

ONZE JARIGEN

De volgende personen willen wij feliciteren met hun verjaardag. Wij hopen dat zij deze dag in goede gezondheid kunnen vieren.

Zij waren wel jarig en kregen een kaartje van Hein, maar helaas ontbraken hun namen in ons clubblad van februari. Hopelijk had u toch een fijne dag!! Sorry voor deze onvolkomenheid.

Februari

15	Piet Royakkers	Nuenen	28	Reny Heymans	Neeritter
	Miep Luken	Nuenen	maart		
17	Petra Tops	Veldhoven	1	Annie Schatorjé	Helmond
	Ad van der Waal	Bergen op Zoom	6	Jos Raaijmakers	Nuenen
18	Doortje van de Akker	Eindhoven	8	Ton Trienekens	Eindhoven
20	Sjef van de Berg	Budel	9	Frans Mostert	Maassluis
24	Piet Bernaerts	Weert	12	Riek Donkers	Veldhoven

Ook zijn jarig: in maart

15	Jaap Blanken	Veldhoven	3	Martina Thijssen	Aarle-Rixtel
	Anneriet Janssen	Beek en Donk		Vincent van Boerdonk	Keldonk
16	Fonny van Buul	Eindhoven	4	Betsie Reemers-Manders	Veghel
17	Ted Liebrechts	Eindhoven	5	Piet van de Laar	Son
	Piet Boudewijns	Dongen	6	Henny Bons Verhappen	Bladel
20	Corry Verhaar-Feijen	Son	7	Riet Kelders	Boxtel
	Willemien Hietland	Aalten		Gonnie van Gils	Oisterwijk
	Franny de Weeger	Eindhoven	8	Hans Linders	Eindhoven
21	Kitty Buijtenweg	Eindhoven	9	Bob Fisser	Boxtel
22	Ria van den Akker	Schijndel		Laurien van Doremalen	Schijndel
	Henny v/d Bogaart-Peters	Oss	10	Jozefien van Schijndel	Boxtel
23	Arie Timmermans	Eindhoven		Claude Herman	Vielsalm
24	Cees van Dijk	Waalre	11	Piet van der Voort	Uden
25	Jan Delisse	Erp		Corrie van de Zwaluw	Best
	Mia Vernie-Coumans	Maasbracht		Marjan van Munster	's Hertogenbosch
26	Ber Stijnen	Heijthuijsen	12	Emile Terheggen	Utrecht
	Jo Willems	Gerwen	13	Erik Trienekens	Eindhoven
27	Elly Franken	Heeze		Toos Verdonk	's Hertogenbosch
28	Richard van der Pol	Amersfoort		Corrie Tiersma	Eindhoven
	Leny Stienen	Helmond		Willy Veugelers	Weert
29	Hans van Erp	Nuenen	14	Jan Stevens	Gassel
31	Toos van den Boom	Helmond		Ton van Dijk	Mierlo
	Piet Hiedema	Breugel	15	Henk Peters	Lage Mierde
	Hans Schrijvers	Hilversum		Louis Beckx	Schaffen
				Lida de Boer	Maarsse
In april					
1	Jan van de Boogaard	Veghel			

INITIATIEFGROEPEN:

WANDELEN OP DINSDAG

Een groepje enthousiaste wandelaars heeft het onderstaande programma bedacht.

Mocht je ook eens zin hebben om mee te wandelen op dinsdag, dan is hier wat informatie.

We starten om 10.00 uur in de morgen, meestal met \pm 30 mensen. We vertrekken vanuit een café dat dikwijls speciaal voor ons opengaat. Vaak zijn we om \pm 15.30 uur weer terug en wordt er samen met de liefhebbers nog wat nagepraat en wat gedronken. Onze wandelingen zijn meestal rond de 20 km lang.

Aanmelden of afmelden hoeft niet. Kosten zijn er niet aan verbonden, behalve de evt. consumpties. Wil je graag eens meelopen, zorg dan dat je op tijd bij het vertrekpunt bent. Tot ziens en veel wandelplezier.

Meer informatie? Truus van Vessem tel. 040-2110413 of Jos Scheepers tel. 0495-535848

Datum	Route	Startpunt	Plaats
Wijziging startplaats 16 maart i.v.m. sluiting op dinsdag van oorspronkelijke locatie			
16-mrt	Lanschotroute	Café " 't Dorpsplein", Kerkstraat 10 a	Oostelbeers
30-mrt	Door de Witrijt	Café "de Koperen Teut", Postelseheideweg 6	Luyksgestel
13-apr	Kanaal en Duinenroute	"De Rustende Jager", Oude Bossche baan 11	Biezenmortel
27-apr	Dommeltocht	Café "de Oude Ketting", Bosscheweg 74	Boxtel

HET WANDELCAFE VERHUIST

Het wandelcafé verhuist naar de 3e woensdag van de maand.

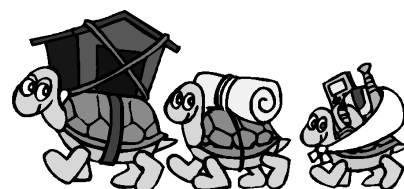
PROGRAMMA 2004 (april/oktober)

Woensdag 21 april: zaal Strandbad Nuenen, Encodedreef 3, 5674 TG NUENEN

19.00 uur start wandeling van 7 kilometer onder leiding van Jo Willems

20.45-21.45 uur (Trekking Kilimanjaro door Peter Schoorstra)

21.45-22.30 uur gezellig na babbelen

Woensdag 19 mei: bovenzaal café-zaal De Zwaan, Kapelstraat 23, 5591 HC Heeze

19.00 uur start Oriëntatie wandeling (1) met kompas circa 7/8 kilometer

21.00-21.45 uur Onderwerpen 'Wat zit er in een trekkersrugzak' - Sportief Wandelen

21.45-22.30 uur gezellig na babbelen

Woensdag 16 juni: zaal Strandbad Nuenen, Encodedreef 3, 5674 TG NUENEN

19.00 uur start Oriëntatie wandeling (2) met kompas van 7 kilometer

20.45-21.45 uur Dia De Machu Picchu in Peru door Peter Schoorstra (ovb)*

21.45-22.30 uur gezellig na babbelen

Woensdag 18 augustus: bovenzaal café-zaal De Zwaan, Kapelstraat 23, 5591 HC Heeze

19.00 uur start Wandeling met kompas van 7 kilometer Ben Pauw

20.45-21.45 uur Lezing Sporen in de Natuur of Wandelschoenen/sokken en stokken*

21.45-22.30 uur gezellig na babbelen

Woensdag 15 september: zaal Strandbad Nuenen, Encodedreef 3, 5674 TG NUENEN

19.00 uur start wandeling van 7 kilometer onder leiding van Jo Willems

20.45-21.45 uur Lezing en Dia Tour Airborne Wandelpad Market Garden

21.45-22.30 uur gezellig na babbelen

Woensdag 20 oktober: café-zaal De Zwaan, Kapelstraat 23, 5591 HC Heeze Sluitingavond seizoen

19.00 uur start zaklamp wandeling van 6 kilometer

20.45-21.45 uur Dia La Palma een wandelparadijs

21.45-22.30 uur gezellig na babbelen

Kosten voor leden 0,50 euro en voor niet-leden 1,50 euro per avond**.

* Voorlopig programma staat nog niet vast

**Voor enkele avonden kan een hogere prijs gevraagd worden.

COMMISSIES

CLUBREIZEN

Aanpassen data clubreizen 2004

Wilt U de data die voor onze clubreizen die foutief in het programmaboekje 2003/2004 staan, als volgt aanpassen:

Zaterdag 24 april 2004	GR 57	Hotton – La Roche en Ardenne
Zaterdag 19 juni 2004	GR 57	Bonnerue-Houffalize-Gouvy station
Zaterdag 21 augustus 2004	GR 573	Sart Lez Spa – Pepinster
Weekend 25/26 september 2004	Eifel JHB Gerolstein	Mürtenbach-Gerolstein, Gerolstein-Daun
Zaterdag 23 oktober 2004	GR 512	Diest - Houwaart

Reglement Clubreizen OLAT

Inschrijven minimaal een maand van tevoren met vermelding van tocht, aantal personen, opstapplaats en afstand door overmaking van het bedrag op **gironummer 70.68.01 t.n.v. w.s.v. OLAT te Weert**, onder vermelding van: datum clubreis en het aantal personen dat deelneemt en de gewenste opstapplaats.

Prijzen zijn onder voorbehoud.

Kosten dagtocht:

OLAT-leden	€17,50
Niet-leden	€21,00

Kosten weekend:

OLAT-leden	€50,00
Niet-leden	€60,00

Na-inschrijvers kunnen alleen mee als er plaats vrij is.

Indien men op woensdag voor de tocht nog geen bericht heeft ontvangen, kan informatie worden gevraagd tot vrijdagavond bij Toon van Wordragen, telefonisch bereikbaar op ☎ 0495-537775

Afmelding op ☎ 0495-537775

Bij afmelding **tot uiterlijk 10 dagen voor de tocht** kan de betaling worden doorgeboekt naar de volgende tocht.

Op uw verzoek kan 't bedrag (minus €1,10) dan worden teruggestort. Bij afmelding binnen 10 dagen voor de tocht wordt niet meer terugbetaald of doorgeboekt.

Opstapplaatsen en	-tijden:
Eindhoven NS (Fuutlaan)	7.25 uur
Weert NS	8.10 uur

En bij voldoende belangstelling ook in: Sint Oedenrode, Son, Leende, Veghel, Keldonk, Helmond, Someren en Nederweert.
Tenslotte: Zorg voor een geldig grensdocument. Er is een excursieverzekering afgesloten. Deze geldt niet voor bagage en kostbaarheden.

Informatie en inschrijfadres: **Toon van Wordragen, Juliana van Stolbergstraat 10, 6006 ZM Weert,**
☎ 0495-537775 E-mail: toon.van.wordragen@hetnet.nl

Mededeling van OLAT-Clubreizen

Hallo wandelvrienden en vriendinnen

Zoals u weet gaan we met OLAT-clubreizen 6 keer per jaar wandelen in België of De Eifel.

Van die 6 keer betreft het **één** weekend. Dit jaar gaan we naar de Eifel waar we overnachten in een jeugdherberg. De Eifel is een prachtige streek om te wandelen. Enkele jaren geleden heb ik de tocht verkend, die we daar dit jaar gaan lopen. Om dit weekend te kunnen organiseren is het belangrijk om te weten hoeveel wandelaars er meegaan. We moeten tijdig een bus en of busje(s) bespreken, evenals de plaatsen in de Jeugdherberg en het diner op de zaterdagavond. Graag willen wij weten hoeveel wandelaars er meegaan.

U kunt inschrijven door de deelnameprijs voor het weekend: (OLAT-leden €50,00 en niet leden €60,00) over te maken op: **girorekening 706801 t.n.v. OLAT te Weert.**

Wanneer het geld ontvangen is, bent u zeker van uw plaats.

In een jeugdherberg is het goed toeven **ook voor de oudere jeugd.**

Ieder jaar wordt er volop genoten na een fikse wandeling. Het napraten 's avonds aan de bar is ook best gezellig.

Nogmaals: wilt u mee, meldt u dan aan voor 1 mei, zodat wij als commissie de nodige afspraken kunnen maken. Dan kunt u er ook zeker van zijn dat het clubweekend weer een succes zal worden.

Namens de Commissie clubreizen Toon van Wordragen

COMMISSIE LANGE AFSTAND PRESTATIE en SNELWANDELEN

Stand Clubkampioenschap per 18 februari 2004

1	3950	Boetje Huliselan	910	Wim van Gemert	500	Ad Mollen
2	3575	Ernst Westerhoff	13	900 Sjef Koolen	500	Cor v/d Heijden
3	2240	Klaas Bakker	14	800 Servee Derks	500	Cees Punselie
4 (1)	1870	Hanny Klumpkens	15	750 Paul Canters	500	Piet de Ruiter
5	1805	Ron Timmermans	16 (2)	600 Reny Heymans	500	Ad Verbakel
6	1520	Hans de Vries	17	515 Henk Plasman	500	Herman Claude
7	1075	Ad Martens	18	500 Evert van Ampting	29	385 Bert Timmermans
8	980	George v/d Boogerd	18 (3)	500 Jeannette v Boerdonk	30	370 Marco Timmermans
9	920	Hugo Prinsen	18 (3)	500 Jans v Griethuizen	31	350 Rolf Craanen
	920	Henk Vink	18 (3)	500 Henny vd Haring		
11	910	Theo Klanke	18 (3)	500 Marca Nelen		

Competitieprogramma 2004 OLAT-clubkampioenschap

13-mrt	Westhoek	L.A.	100 - 80 km	400-380	bonus <17 <13 uur	
14-mrt	Olland	W/P	alle afst.	schema	20;30;50 km +350	
21-mrt	Valkenswaard	L.A.	60 km	250		
27-mrt	A'dam-Hoorn	P	42.195	100	goud:200;zilver:175;brons:150	
10-apr	Sittard	L.A./p	80 km	380	bonus <13 uur	
17-apr	Loon op Zand	P	15 uur	95 km 350	km bonus boven 95 km	
17-apr	Haarlem	Eur	100 km	300		
23-apr	R'dam	L.A.	80 km	380	bonus <13 uur	
01-mei	Bocholtz	L.A.	135 km	435		
14-mei	Hilversum	L.A.	80 km	380	bonus <13 uur	
19-mei	Odoorn	L.A.	80 km	380		
29-mei	Schiedam	W/P	alle afst.	schema	bonus: 24 uur 300; 80 km 150	

OLAT-leden die met succes hebben deelgenomen aan een tocht uit ons competitieprogramma vragen wij dat te melden aan Ad van Asten: tel: 0499-473767 e-mail a.h.van.asten@hccnet.nl

Door: Klaas Bakker

In de week voor de Bossche 100 volg ik de weerberichten van dag tot dag; het heeft geen zin, ik weet het, maar toch doen wij het! Wat voor weer het ook wordt, we krijgen er per slot van rekening allemaal mee te maken.

De uitpijlers hadden vrijdag overdag gelukkig prachtig weer. Dat spreken we zo van te voren af, dan gaan ze ook volgend jaar graag weer een dag voor ons op pad!

Ik had al een paar koppen bedacht voor mijn verslag, zoals: 'Wandelen in het maneschijnsel' of 'De weg kwijt', maar er was geen maan, en de laatste jaren is er zo goed gepijld dat je bijna niet meer kunt verdwalen, of je moet niet ver van de finish de pijlen van de eerste uren weer gaan volgen!

De beste kop hoorde ik na afloop van de tocht in de kleedkamer: 'Glijen in extase'. Dat was voor verschillende stukken van het parkoers wel van toepassing, vooral op zaterdagmorgen in de regen voordat we de zandbak ingingen.

Vrijdagavond om 22.00 uur ging een record aantal van 109 deelnemers van start. Onder hen veel bekenden en goed getrainde wandelaars. Zij weten wat hen in de komende uren staat te wachten. Achteraf hoorde ik dat de Bossche EHBO'ers maar 10 mensen hoefden te verzorgen, en dat er slechts 4 uitvallers waren.

Het is vrij helder, en er zijn zelfs enkele sterren zichtbaar. Er wordt echter meer bewolking en zelfs regen verwacht, maar voorlopig is het nog droog. De temperatuur ligt rond het vriespunt. De onverharde paden worden zo ook langzaam harder door de intredende nachtvorst.

Na ruim 9 km bereiken we de eerste van de in totaal 10 wagenrusten, en met daarbij nog 3 caférusten is er voldoende gelegenheid om op krachten te komen en te blijven.

Dan bereiken we 'De IJzeren Man', een grote recreatieplas bij Vught, waar we achterlangs moeten wandelen, en waar volgens de routebeschrijving: 'een verraderlijk paadje met boomwortels en afgrondjes' op ons ligt te wachten. Een zaklantaarn is hier onontbeerlijk. Enkele wandelaars proberen een andere route uit, maar die is niet gepijld.

Daarna gaan we verder op weg naar de volgende hindernissen, die zich al spoedig aankondigen op de bospaden in het buitengebied van Vught. Zonder het licht van een zaklantaarn gaat het aanvankelijk goed; er liggen wat boomstammen over het pad. Later volgen nog meer overstapjes, maar nu met licht van opzij en dat gaat moeilijker. Ik moet nu als tegenlicht mijn lamp aandoen om de hindernissen te kunnen nemen.

Niet veel later komen we bij een ven, waar we links omheen moeten wandelen. Het zijn onduidelijke, glibberige, natte paadjes met meerdere mogelijkheden om ze te bewandelen. Maar zolang je het ven in de gaten weet te houden, kom je ook weer op de goede plek uit de wildernis. En daar is dan een eindje verderop de tweede wagenrust.

Het is goed dat de bepijling nog eens gecontroleerd wordt voordat de wandelaars erlangs komen. Juist op deze plaatsen, waar je het niet zou verwachten, waren de pijlen verdwenen. Drie kilometer verderop staan we ineens voor prikkeldraad, daar moeten we overheen. Er volgt een onduidelijke rimboe met riet, takkenbossen, en hobbels. Het is een verbindingsstukje van ruim 100 m

tussen twee graspaden. Dan bereiken we de Essche Stroom, waar we af en toe struikelen over half bevroren molshopen. Aan het einde van het pad tussen twee waterlopen in, komen we bij de derde wagenrust. Nu moeten we onder de snelweg Den Bosch-Eindhoven (A2) door. Even hebben we asfalt onder de voeten, maar weldra gaat dat weer over in onverhard.

Na een tijdje bereiken we een graspad langs rivier de Dommel. Het water is hier breed en tegen de oever aan de overzijde horen en ontwaren we ganzen. Dan gaan we een paar klaphekjes door en krijgen nog enkele zandpaden, voordat we langzamerhand op de verharde weg komen richting onze eerste caférust in Gemonde. Op afstand zien we al de verlichte wijzerplaat van de toren en aangezien onze rust in een café is voorzien, zal die wel niet ver van de kerk af zijn. En inderdaad, het is zo, en er zijn nu 30 km afgelegd.

De soep en cola smaken goed, samen met de meegebrachte pannenkoeken uit mijn weekendtas. We moeten hier langer blijven dan in het routeboekje staat vermeld. Enkele wandelaars zijn wat langer onderweg, doordat ze een verkeerde afslag hebben genomen, of de routebeschrijving verkeerd hebben geïnterpreteerd.

Iets over 03.30 uur gaan we naar buiten, de koude donkere nacht in. De volgende binnenrust is over 23 km, met daartussen twee wagenrusten. Dit deel van de tocht bestaat uit heel wat asfaltwegen, maar de paden die daarnaast in de beschrijving als onverhard staan aangeduid, zouden beter modder-, glij- en plassenpaden genoemd kunnen worden.

Op de 5de wagenrust, het is dan ongeveer 06.00 uur, krijgen we boerenkoolstamp met worst. Dat is goed, daar knappen we van op! Een eind na deze wagenrust kruisen we weer de A2, maar nu gaan we er overheen. In de verte zien we al de verlichte wijzerplaten van de kerktoren in Lennisheuvel bij Boxtel. Daar is ook een caférust gepland, waarschijnlijk niet ver van de kerk. Net voordat we daar naar binnegaan, voelen we de eerste druppels regen.

Ik bestel weer soep met cola en neem ook nog een pannenkoek en een stroopwafel van thuis, die er best in gaan.

Het vertrek wordt nog even uitgesteld, maar om 08.30 uur stappen we op.

Het motregent, de straat is nat. Maar gelukkig geen ijzel, daarvoor is het 's nachts net niet koud genoeg geweest. Nu krijgen we een lang verbindingsstuk naar de volgende binnenrust. Tussen de 53 km en 82 km staan drie wagenrusten gepland. Het wandelt nu een stuk prettiger bij daglicht; het is minder vermoeiend ondanks de lichte regen.

We wandelen door natuurgebied De Kampina en komen zo in de bossen bij Oisterwijk. Daar gaan we langs vennen en een waterloop (voorzichtig), via natte bospaden naar de 6de wagenrust..

Even verderop moeten we de drukke dubbele spoorlijn Den Bosch-Tilburg oversteken, via een overstapje zomaar ergens in het bos. In het buitengebied van Oisterwijk steken we de weg Den Bosch-Tilburg (N65) over, naar Udenhout. Hier zijn veel boomkwekerijen, evenals bij Esch en Lennisheuvel, plaatsjes waar we eerder door kwamen.

Ook na de 7de wagenrust houden we nog steeds afwisselend motregen, droog en lichte regen. We komen nu in de Brand, een moerassig gebied met modderpaden, maar dan geschreven in hoofdletters! Hier is het echt glijen, aanmodderen en maar hopen dat je op de been blijft. Via slootkantjes, over plat getreden riet, en over bruggetjes komen we bij de 8ste wagenrust op 76 km.

Hier zijn we toch wel toe aan iets extras, voordat we de Drunense duinen in gaan. Het is een mulle zandbak, waar de route uiteraard dwars doorheen gaat. We krijgen warme rijstepap met krenten en rozijnen; ik werk er 2 bekertjes van naar binnen en voel me als herboren. Vol goede moed klim ik het eerste duin op.

Het valt mee. Het zand is nat en daardoor plakt het wat beter aan elkaar en zodoende komen we er makkelijker door. Ergens onderweg water ik mijn naam in het mulle zand, en opgelucht ga ik weer verder.

Onze voorgangers hebben een duidelijk spoor achtergelaten in het mulle, natte zand. Na 3 km is het plotseling over en duiken we vanaf een hoog stuifduin letterlijk naar beneden het bos in. Hier is het allemaal wat vlakker en rustiger. Na enige tijd komen we op een fietspad, dat ons naar de laatste caférust leidt aan de andere kant van de zandvlakte in het gehucht Giersbergen onder Drunen.

Voor de 'vlugge' wandelaars, die het gelukt is niet te verdwalen en die bang zijn dat ze bij een te lange rustpauze in slaap zullen vallen en dan niet gewekt worden, bestaat de mogelijkheid om tijdens de 3 binnenrusten een extra rondje te gaan wandelen van telkens ongeveer 3 km, hiervoor krijgen ze dan een aantekening in hun 'Long Distance Walker' boekje.

Na voldoende rust vertrek ik voor de resterende 18 km naar Den Bosch. Het is ondertussen 13.45 uur; ik ben laat deze keer. Het is ook een pittige tocht tot nu toe.

De laatste kilometers zijn niet moeilijk meer, dus het gaat rustig aan. Ontspannen wandel ik door de bossen richting Vught. Onderweg, bij nog een wagenrust, halen enkele OLAT-wandelaars mij in, en vandaar af ga ik samen met Cor v/d Heijden terug naar Den Bosch.

De 10de en laatste wagenrust staat net voor de brug over het afwateringskanaal, dat van Den Bosch naar Waalwijk loopt en dat uiteindelijk in de Maas eindigt.

Even na 16.30 uur zijn we terug op Sportpark 'De Schutskamp', waar we vrijdagavond om 22.00 uur vertrokken zijn.

De familie Martens heeft ons in dit weekend een goed gepijld, modderig, nat, zanderig, hobbelig, struikelend, glijdend, heuvelachtig, zwaar parkoers geboden, samen met veel helpende handen van OLAT-ers en anderen. Ik verheug me alweer op de volgende editie in 2005.

OLAT-uitlopers 17^e Bossche 100

Ampting Evert van 100
Bakker Klaas 100
Boerdonk Jeanette van 100
Boogerd George van den 100
Derks Servede 100
Gemert Wim van 100
Griethuizen Jans 100
Haring vd Henny 100
Heijden Cor vd 100

Huliselan Boetje 110
Klanke Theo 100
Klumpkens Hanny 110
Koolen Sjef. 100
Martens Ad 100
Mollen Ad 100
Nelen Marca 100
Prinsen Hugo 110
Punselie Cees 100

Ruijter Piet de 100
Verbakel Ad 100
Vink Henk 110
Westerhoff Ernst 110
Herman Claude 100
110-lopers 48
100-lopers 58
uitvallers/niet gestart 4

Al 17 jaar 'De Bossche 100'

van 23 op 24 januari 2004.

Door: Sjef Koolen

Terwijl wij op 23 januari even voor 22.00 uur klaarstonden voor de start van de 17^e Bossche 100, zag je de toeschouwers in de zaal denken: wat zijn dat voor idioten die op dit tijdstip 100 km gaan wandelen. Maar, voor de ruim 100 deelnemers is en blijft het een gezonde ontspanning voor lichaam en geest. Ieder toespraakje van de organisatie, hoe belangrijk ook, is aan velen eigenlijk niet besteed want je wilt weg.

Er waren veel nieuwe gezichten, waaruit blijkt dat het lange-afstandswandelen weer in de lift zit. Opvallend was ook dat de dames goed vertegenwoordigd waren. Als ik me niet verteld heb, was OLAT met 17 personen present op de twee afstanden: 100 of 110 km. *Noot redactie: Tel ze nog maar eens na Sjef!!*

Deze keer wandelden we via allerlei omwegen richting Gemonde, waar na 30 km, in een zeer ruime zaal, de eerste verplichte rust was. Tot hier toe was het parkoers zeer goed gepijld.

Je denkt dan dat er niets mis kan gaan, maar als je het geluk hebt om met Boetje te lopen ga je vanzelf mee lachen.

En hij blijft maar vertellen: 'als we nu zo lopen, dan komen we langs mijn huis in Vught.' Ondertussen letten we niet op de pijlen, wat ons op een dik half uur achterstand op het tijdschema kwam te staan, en met ons nog eens ongeveer 30 wandelaars die we in de slipstream hadden. Dus met z'n allen gingen we weer op zoek naar het juiste parkoers!

Als Piet en Ad ook op dit eerste deel hebben gepijld, dan worden die twee zeker 100 jaar want ze hadden nog voldoende kracht over om allerlei obstakels over de toch al niet makkelijk begaanbare paadjes te leggen!

In Gemonde was iedereen met stomheid geslagen: er waren tassen verdwenen van 5 deelnemers. Zo lang als ik lange afstandtochten loop heeft elke vereniging op zijn eigen manier de namen op de tassen staan. Achteraf bleken het kwajongensstreken te zijn geweest, maar voor de wandelaars en de organisatie is dat echt geen pretje. De politie vond de tassen later terug op een plein, nog compleet met inhoud. De gedupeerde wandelaars liepen ondertussen wel de hele tocht uit zonder extra spulletjes en ze konden na afloop zonder tas naar huis.

Vanuit Gemonde wandelden we, via veel omzwervingen en non-stop, door naar Lennisheuvel bij Boxtel. Onder-

Toch kon ik nog een minpuntje ontdekken bij de organisatie: na afloop kregen we een welverdiende 'Bossche Bol', maar het was niet de echte bol. Hij kwam van een andere bakker en zo doet iedereen wat water bij de wijn. Een beetje plagen is ook heerlijk!

Iedereen die het mede mogelijk heeft gemaakt dat wij als wandelaars weer een goede en zware tocht, in een ontspannen sfeer konden wandelen: bedankt!

Met groeten van Sjef Koolen.

tussen kregen we wel verzorging bij 2 wagenposten. Onderweg deden zich geen problemen voor en we hadden er 53 km opzitten.

Toen iedereen zijn natje en droogje had weggewerkt konden we weer vertrekken. Ondertussen was het licht geworden, maar het was ook gaan regenen. Dat maakte de paden en paadjes door het prachtige natuurgebied 'De Kampina' wel modderig.

Tijdens deze hele tocht van 100 km kwamen we slechts voor de 3 binnenrusten werkelijk in een dorp, het hele overige parkoers ging door een prachtig natuurlijk landschap. 'Heerlijk toch.'

Bij de 8ste wagenstop, waar we rijst met pruimen kregen, stond oud lange-afstandloopster Ria Zijlmans ons op te wachten. Ze had samen met Kor dit stuk gepijld.

Direct hierna kwamen 'De Drunense Duinen' en die gaan na zoveel kilometers toch wel extra zwaar meetellen.

In Giersbergen, op 82 km, was de 3e caférust. In tegenstelling tot de twee voorgaande hoefden we hier niet op elkaar te wachten. Dus alleen wat drinken en weer door.

We wandelden het laatste deel via 'De IJzeren Man' bij Vught naar 's Hertogenbosch.

Nagenoeg alle wandelaars waren zeer tevreden over de verzorgers en EHBO-ploeg. Volgens Tini werden ze door bijna alle wandelaars bedankt als ze voor de laatste keer langs een verzorgingspost kwamen. Na binnenkomst in Den Bosch konden we meteen douchen en hierna gingen we ons afmelden.

Snelwandelagenda (data overgenomen uit de RWV-bode) 2004

Jubileumwedstrijd snelwandelen en prestatiewandelen 14 maart te Olland

14 maart	Olland	OLAT	Wegwedstrijden:	50 km €10, start: 10.30 uur precies
				30 km € 9, start: 11.00 uur precies
				20 km € 8, start: 13.30 uur precies
				5 km €3,50 start 11.45 uur precies

Deelnemers dienen zich minimaal een half uur voor de start te melden in het startbureau:

Ontmoetings Centrum De Holm, Past. Smitsstraat 40, Olland, gemeente St.-Oedenrode.

OLAT-leden mits als zodanig herkenbaar (minimaal embleem) tijdens de wedstrijd of prestatie genieten 50% korting. Op verzoek van Duitse atleten is de wedstrijd op de 35-km afstand vervallen en wordt deze vervangen door de 30 km-afstand, de start hiervan is vastgesteld op **11.00 uur precies**. Er is dus geen 35 km!!

De wegwedstrijd/prestatietocht in Olland wordt door OLAT voor de 25^e keer georganiseerd. Bij gelegenheid van deze Zilveren uitvoering zullen alle deelnemers een extra presentje ontvangen.

10 april	Sittard	Unitas	Kennedymars	80 km wegwedstrijd	Limiet 12.00 uur
23 april	Zaandam	Zaanl.	Baanwedstrijd	vanaf 19.15 uur.	Vincent van Goghweg
25 april	Schoonhoven	Avantri	Wegwedstrijden	30-20-10-5 km.	Vanaf 12.00 uur De Stormbaan
29/30 mei	Schiedam	RWV	Sportweekend:	24 uur-100 EM-100 km- 80 km- 50 km.	Wedstrijd/prestatie.

Centurion-wedstrijd in King's Ling op 26/27 juni is afgelast. Nieuwe organisatiedatum is nog niet bekend! Let op de mededelingen via het OLAT-Nieuwsbulletin op internet: www.wandel-olat.org

LAT-wandelprestatietocht van 25 km d.d. 25-01-2004 in Zaandam.

Bericht door: Paul Canters

Daar de Bosche-100 voor mij ineens teveel van het goede was besloot ik, om mijn conditie op te vijzelen, deel te nemen aan de 25km prestatietocht van de LAT op 25 januari in Zaandam.

In Zaandam zag ik al snel veel bekende gezichten uit de wedstrijd/prestatieklasse, waaronder clubgenoot Hans de Vries.

Om half twaalf liepen we richting de start van ons rondje dat we 4 maal mochten lopen. De LAT zorgde voor afwisseling door open polderwegen, een stuk park en een woonwijk in het parcours op te nemen.

De verzorging was ook goed. We hadden allebei de klus binnen 3 uur geklaard en is onze conditie weer wat meer op peil gebracht.

Dit soort tochten is voor iedereen die belangstelling heeft in prestatie- of wedstrijdwandelen een aanrader. De limiet op deze 25 km bedraagt 3 uur 50 minuten (gem. 6,5 km/uur). Hopelijk blijven de wandelverenigingen deze evenementen nog lange organiseren.

Zaandam uitslag 25 km prestatietocht, 14 deelnemers

1	Jan de Jonge	De L.A.T.	2.32.25	4	Wil Botman	De L.A.T.	2.46.53
2	Marcel Dekker	De L.A.T.	2.37.30	5	Paul Canters	O.L.A.T.	2.48.41
3	Ad Leermakers	Atilla	2.46.36	7	Hans de Vries	O.L.A.T.	2.52.08

RWV-wedstrijd-prestatietocht van 10 km d.d. 01-02-2004 in Rotterdam.

Bericht door: Boetje Huliselan

Doordat het in de nacht van 31 januari op 1 februari flink heeft gestormd, kon de wedstrijd niet gehouden worden op het rondje in het Kralingse Bos omdat er een paar bomen dwars over de paden lagen. Daarom werd er uitgeweken naar een naastgelegen fietspad.

Daar werd een traject van exact 1 kilometer uitgezet (500 meter heen en 500 meter terug).

Het was best lastig omdat je fietsers en bromfietzers tegen kon komen en bij het keerpunt moest je inhouden om een (korte) bocht te maken en weer aanzetten. Desondanks waren we blij dat wij de 10 kilometer konden lopen.

De opkomst was uitstekend, er waren in totaal 52 wedstrijdwandelaars, waarvan er 32 op de 10 kilometer wedstrijd wandelden (2 onder OLAT-vlag) en 5 prestatiewandelaars (3 onder OLAT-vlag).

Hans de Vries deed voor de eerste keer mee en zette gelijk een heel goede tijd neer van 63 minuten en 44 seconden. Zijn looptechniek is flink vooruit gegaan nadat hij trainingen heeft gevolgd tijdens het trainingsweekend in Wintelre.

Paul Canters (ons nieuwe bestuurslid) deed ook voor de eerste keer mee en hij zette een tijd neer van 63 minuten en 05 seconden.

George van den Boogerd (70.17), nam al vaker deel, nu was hij bijna een halve minuut sneller dan op 15 november 2003.

Ernst Westerhoff (64.37) en ik (**Boetje** 62.02) deden voor de eerste keer als wedstrijdwandelaar mee en merkten dat de scheidsrechters strenger op je letten en zogauw je een knie niet goed strekt je een gele kaart krijgt. Maar ik vind dat ze vandaag sowieso veel strenger waren dan anders, want zelfs de prestatiewandelaars kregen een gele kaart als zij hun knieën niet goed hadden gestrekt, of als ze gingen zweven, m.a.w. als ze geen contact hielden met de grond. Desondanks waren we tevreden met onze tijden.

Ook **Bert Timmermans**, die lid is van OLAT, was onder de deelnemers, hij liet 64.32 noteren.

De 6e en tevens laatste wedstrijd van de RWV winterserie is op zondag 7 maart aan het Langepad in Rotterdam-Kralingen.

RWV-wedstrijd-prestatietocht van 10 km d.d. 01-02-2004

Bericht door: Hans de Vries

Zondag 1 februari vertrokken Paul Canters en ik naar Rotterdam om deel te nemen aan de prestatietocht van RWV over 10 km bij de Kralingse plas in Rotterdam. Ik had begin dit jaar meegedaan met de OLAT-wandeltrainingsweekend en wou graag proberen het geleerde in praktijk te brengen. Mijn motivatie voor dit soort trainingen en tochten is om zo op de langere afstanden wat makkelijker tot een iets hogere basissnelheid te komen.

Het regende pijpenstelen toen Paul Canters en ik vanmorgen vertrokken uit Eindhoven. Maar in Rotterdam aangekomen was het droog en uitstekend wandelweer.

Normaal gesproken wordt de 10 km gewandeld op een parcours van ruim 900 meter. Echter vandaag lag er een omgewaaide boom op het parcours. Immers de nacht daarvoor had het enorm gestormd. In allerijl heeft RWV een nieuwe route van 1 km uitgezet op een nabijgelegen fietspad.

Om 10.15 uur begonnen we onder leiding van Philip Krul met een warming up: in looppas naar de start en bij de start gezamenlijk alle spieren losmaken en snelle passen oefenen, waarbij ik enige malen werd gecorrigeerd op mijn loophouding. Nooit geweten dat er bij wandelen zoveel techniek aan de pas komt.

Om 11 uur klonk het startschot. De snelle echte snelwandelaars stoven direct weg. Ik zocht wandelaars op met mijn tempo. Daar we op het fietspad op en neer lopen kwamen we elkaar steeds tegen en kon Philip, die ook zelf mee deed, me nog een keer corrigeren : 'knieën recht houden'.

Het was de eerste keer dat ik met zo'n 10km heb meegedaan en ik heb er veel van opgestoken.

Het in kleine rondjes lopen leek mij in eerste instantie helemaal niks, maar als je er eenmaal mee bezig bent is het toch leuk. Ik zal zeker bij dit soort tochten vaker mijn gezicht laten zien.

Rotterdam uitslag wedstrijd/prestatie 1 februari

1	Harold van Beek	RWV.	46.02
2	Frank Buytaert	Olse	48.54
3	Dirk Bogaert	Meetjesland	49.29
19	Boetje Huliselan	OLAT.	62.02
22	Bert Timmermans	RWV	64.32
23	Ernst Westerhoff	OLAT	64.37

Prest.	Paul Canters	OLAT	63.05
Prest.	Hans de Vries	OLAT	63.44
Prest.	George v/d Boogerd	OLAT	70.17

Sectie Lange Afstand

De Sectie heeft de volgende onderscheidingen toegekend:

Super Long Distance Walker

047 Henk van Peski, Leusden,

Master Long Distance Walker

036 Anton Nap, Harmelen

25x Long Distance Walker

013 Piet van der Kroft, Gouda

014 Hugo Prinsen, OLAT Valkenswaard

40x Long Distance Walker

001 Gerrit van Haandel, Zeeland

WANDELWEGENNIEUWS

Door: Theo Tromp

HERTOG HENDRIKWANDELPAD

Op donderdag 19 februari j.l. is er een bijeenkomst geweest van de markeerders van het Hertog Hendrikpad. Tijdens deze avond is aan de markeerders die al vele jaren dit pad onderhouden een klein aandenken aangeboden, zoals dit op de Algemene Leden Vergadering al is gedaan aan Piet v.d. Laar. Verder zijn er enkele nieuwe

markeerders voor dit pad voorgesteld en een nieuwe Coördinator. Voor het laatste heeft Els de la Parra zich beschikbaar gesteld. Ook werd bekeken, welk gedeelte van het Market Gardenpad samenvalt met het Hertog Hendrikpad en dus in onderhoud gecombineerd kan worden.

PEELLANDPAD

Van het Peellandpad zal tijdelijk de coördinatie door mij worden overgenomen. Toon Vissers heeft na een aantal jaren de werkzaamheden op dit pad te hebben gecoördineerd, deze functie teruggegeven.

De bijeenkomst van deze markeerders is in april gepland. Hier zouden we ook nog graag een paar markeerders extra als aanvulling willen hebben en een vaste coördinator voor dit wandelpad.

GRAAF VAN HORNEPAD

In januari is deze werkgroep bijeen geweest ten huize van Tjeu van de Kerkhof. In de periode februari/april zal de werkgroep de markeringen weer nalopen.

Ook op dit pad zou men graag wat meer manskraft hebben, vooral iemand die wat snoeiwerkzaamheden wil verrichten.

De route zal vanaf de Kazernelaan worden gewijzigd. De route zal via de Uilenweg, spoorbrug en de nieuwe tunnel naar de Schanskapel gaan lopen.

De oude route die een stuk langs de rondweg loopt zal voorlopig wel gemarkeerd blijven.

Het Wandelplatform LAW heeft OLAT gevraagd of zij in de toekomst op het verlengde Grenslandpad gebruik mogen maken van een gedeelte van het Airborne Wandelpad Market Garden (2 km) en het Graaf van Hornepad (10 km). Wij zullen hier positief op reageren, maar wel verzoeken om het verdere traject van het Graaf van Hornepad in hun routekaartje op te nemen. Verder zullen we proberen om samen met het wandelplatform het stuk Kettingdijk weer aantrekkelijk te maken en het oude grenspad weer open te krijgen. Wij zullen hiervoor ook een verzoek doen bij de Provincie Limburg en de gemeente Weert.

AIRBORNE WANDELPAD MARKET GARDEN

De ontwikkeling van het pad ligt op schema. We hebben de medewerking gekregen van de directeur van het Airbornemuseum Hartenstein: Wybo Boersma voor de beschrijving van De Slag van Arnhem. Wiel Lenders, directeur van het Nationaal Bevrijdingsmuseum 1944-1945 zal dat doen voor het gedeelte Lommel – Nijmegen.

Toon Verbakel heeft ons geholpen alle belangrijke plaatsen langs de route in kaart te brengen.

Nog enkele gemeenten moeten een besluit nemen over een subsidiebijdrage; naar verwachting zullen de besluiten hierover in april bekend zijn. Dit heeft echter geen invloed op de werkzaamheden op de route, slechts

op het aantal infopanelen langs de route. Bij het SRE (Samenwerkingsverband Regio Eindhoven) is ook een aanvraag in behandeling, die op een positieve steun kan rekenen. Hopelijk kan ik u daar in april meer over vertellen.

Vanaf Driel zal er een variant komen langs Heteren en via de brug van Doorwerth, die het probleem van het niet varen van de pont in de periode oktober t/m maart, zal opvangen.

Er is een mogelijkheid om alvast in te tekenen voor de nieuwe wandelgids, hierdoor bent u ervan verzekerd dat u de gids op 21 of 22 september in huis heeft voor een speciale prijs. Dit kan via het Internet of via een formulier op de OLAT-tochten.

Openingswandeling: 17 t/m 21 september 2004 (Er zijn nog enkele plaatsen vrij)

Een groep van maximaal 50 wandelaars zal tijdens een meerdaagse wandeltocht het gehele traject inwandelen van vrijdag 17 t/m dinsdag 21 september 2004.

Voor het Dagblad Haagsche Courant zal de verslaggever Luuk Kortekaas de gehele tocht meewandelen.

Hij zal tevens de berichtgeving doen voor de regionale dagbladen. Mogelijk zal er iemand namens het Wandelplatform-LAW deelnemen aan de tocht.

Afstanden en programma bij benadering:

1e dag Lommel - Valkenswaard 28 km

Onthulling bord Lommel en kranslegging oorlogskerkhof Valkenswaard.
's Avonds beelden van de operatie Market Garden (originele opnamen.)

Overnachting in de Stayokay te Valkenswaard

2e dag Valkenswaard - Sint-Oedenrode 44 km

Een bezoek aan museum Bevrijdende Vleugels.

's Avonds aanwezig bij het bevrijdingsdefilé te Eindhoven.

Overnachting in kampeerboerderij te Nijnsel

3e dag Sint-Oedenrode - Overasselt 63 km (of 47 km)

's Morgens kranslegging bij het Airborne monument en onthulling bord te St-Oedenrode.

Aanwezigheid bij de herdenking te Veghel.

Overnachting Scoutingcentrum St. Wallrich te Overasselt

4e dag Overasselt - Nijmegen - Oosterhout 43 km

Aanwezig bij de presentatie van de nieuwe wandelgids 'Airborne wandelpad Market Garden' in het Nationaal Bevrijdingsmuseum te Groesbeek en kranslegging op het Canadees Oorlogskerkhof.

Overnachting Seven Hills te Groesbeek

5e dag Oosterhout - Arnhem 40 km

Kranslegging in Driel. Bezoek aan het Airborne Museum Hartenstein en het oorlogskerkhof. te Oosterbeek. Afsluiting van de tocht in Arnhem.

Deze wandeling zal een speciaal karakter hebben, waar men bij verschillende herdenkingen aanwezig zal zijn.

De kosten voor deelname zullen €225,- bedragen.

Dit is voor volledige verzorging: overnachtingen, maaltijden en vervoer tijdens de tocht, T-shirt, oorkonde, en een passende herinnering. Men dient zich aan te melden door €25,- over te maken op **giro 214962 t.n.v. OLAT te Weert** met vermelding Openingswandeling Airborne.

Mocht u als u dit leest nog geen bericht gehad hebben van uw aanmelding voor de wandeltocht Airbornewandelpad Market Garden. Stuur dan een e-mail of briefje aan Theo Tromp.

Ik ben afwezig in maart i.v.m. met een wandelreis naar Nieuw Zeeland en Australië, dus ben ik ook niet telefonisch bereikbaar in deze periode.

Heeft u wel aanbetaald maar nog geen bericht ontvangen, neem dan contact op met Jos van de Bersselaar.

Airborne Wandelpad Market Garden in het Nieuws

14 mei 2003 Brabants Dagblad uitgave Den Bosch

juli 2003 Nieuw Rotterdams Dagblad

juni 2003 radio Omroep Gelderland

augustus 2003 radio Omroep Brabant

26 augustus Dagblad De Gelderlander

Wandelkrant Te Voet

12 december 2003 dagblad de Gelderlander

De eerste verkenning daar ziet er veelbelovend uit en mogelijk kan ook het belangrijke uitzichtpunt de Westerbouwing in de route worden opgenomen.

Een verzoek om het voorwoord in onze wandelgids te verzorgen is gedaan aan de Ambassadeurs van Amerika, Engeland en Polen. Dit uit eerbied voor de geallieerde Engelse, Amerikaanse en Poolse militairen die hun leven hebben ingezet tijdens Operatie Market Garden.

1 januari 2004 radiouitzending Omroep Gelderland

8 januari Dagblad de Gelderlander

januari 2004 Brabants Dagblad uitgave Veghel-Uden

januari 2004 weekblad de Betuwe

16 januari 2004 Limburgs Dagblad en De Limburger

21 januari 2004 Eindhovens Dagblad en Brabants Dagblad

Mocht U in uw plaatselijke blad iets lezen, houden wij graag aanbevolen voor een kopie van het artikel.

Airborne wandelpad Market Garden wordt financieel mogelijk gemaakt door:

De provincies Gelderland en Noord-Brabant - De gemeenten : Lommel (B) - Bergeijk - Eindhoven - Son & Breugel - Sint-Oedenrode - Veghel - Grave - Mook en Middelaar - Groesbeek - Ubbergen - Nijmegen - Renkum.

De KNBLO wandelsportorganisatie Nederland - ANWB-steunfonds.

Ontvangt verder steun in de vorm van informatie, kortingen en beschikbaar stellen van materialen in natura:
Airborne Museum Oosterbeek, Nationaal Bevrijdingsmuseum 1944-1945 te Groesbeek, Topografische Dienst Kadaster te Emmen, Landschapreisboekwinkel te Eindhoven, Webmaster Roel Kerkhoff

Kijk ook eens op www.wandel-olat.org onder de link Airborne Wandelpad Market Garden.

Per trein op Pelgrimspad

Door: Margriet

Toen ik in 2002 mijn tocht liep naar Santiago, heb ik slechts een paar kilometer over het Pelgrimspad gelopen. Zoals jullie weten ben ik vanuit Weert direct de grens overgegaan en heb in België de GR 561 bewandeld.

Toch is het Pelgrimspad zoals dat loopt van Amsterdam naar Visé een schitterende route, die wel wat extra aandacht verdient.

Misschien kun je het al een beetje uit de titel opmaken, dat ik heb ontdekt dat een aantal NS- wandelingen over het Pelgrimspad lopen. En hoewel het natuurlijk het mooiste is om die route met een tentje op je rug in een of een paar keer te lopen, wil ik jullie toch vertellen van mijn avonturen op deze routes. Ik heb ze in noord-zuid volgorde gezet.

Voor wie een Dalurenkaart heeft van de NS, is er niet alleen een korting van 40% op het kaartje, maar kun je de mooi verzorgde wandelroutes met topokaartje gratis afhalen op het betreffende startstation. Kijk voor meer informatie op www.ns.nl of voor verdwenen routes op www.wandelzoekpagina.nl

Wiericke.

Deze wandeling loopt van Bodegraven naar Haastrecht en ligt op de LAW 7-1.

Na het verlaten van het station loopt de route, na een paar winkelstraten, direct langs de Oude Rijn, waar ik met zicht op de achtertuinen het stadje verlaat. Langs een dijk vol berenklaauw zie ik over het water het fort Wiericke niet liggen vanwege het vele groen eromheen. Jammer, op het plattegrondje is wel de mooie stervorm te zien. Het is een onderdeel van de beroemde Hollandse Waterlinie. De wandeling volgt de Enkele Wiericke, een brede vaart die ook een onderdeel vormt van voornoemde linie. Helaas, in 1672 vroor het zo hard, dat deze linie overgestoken kon worden door de Franse troepen bestaande uit 8000 man en 1400 paarden. Nu is het er vredig en stil, met uitzondering van veel grutto's.

De hazen, zwanen en koeien zijn niet zo luidruchtig. Rechts van mij liggen de Reeuwijkse plassen, waar de LAW doorheen is gegaan die zich nu bij deze route voegt. De scholen gaan uit en de plaatselijke jeugd vermaakt zich op deze warme dag in het water. De oudere jeugd springt van de bruggen, de jongsten hebben nabij de brug van Driebruggen, de Dubbele Wiericke omgetoverd in een zwembad inclusief trapjes, luchtbanden, geplons en geroep. Gezellig zo'n zwembad midden in het dorp. De oudjes op het bankje houden toezicht vanachter hun pijp.

Na nog wat kilometers door de polder komt Hekendorp in zicht, (hier ligt de Goejanverwellesluis) waar ik het jaagpad langs de Hollandse IJssel volg tot in Haastrecht, een leuk plaatsje met een mooi raadhuis en kerk. Vandaar neem ik de bus naar Gouda.

Vughtse Lunetten.

Deze wandeling start in het centrum van Den Bosch, waar je langs de Dommel lopend vrij snel de stad kunt verlaten als je de machtige kathedraal van Sint Jan niet wenst te bezoeken.

Aan de rand van de stad staat een rij geschut die in vroeger tijden de stad moest beschermen tegen gespuis. Na nog een paadje langs de Dommel wordt een drukke weg overgestoken en weldra verschijnt Fort Isabella vanwaar de Spaanse troepen begin 17^e eeuw werden tegengehouden. Het is nu een verwaarloosd natuurgebied waar vanwege de natte omgeving wel bijzondere bloemen groeien. Er ligt een beboste wal omheen. Een rustige wandeling langs het Drongelens kanaal komt ten einde als er links een paadje wordt ingeslagen naar de Vughtse Lunetten. Deze maanvormige verdedigingswerken werden rond 1845 aangelegd op bevel van Willem III tegen invallen vanuit het jonge België. Het is tegenwoordig een mooi afwisselend gebied met veel water, wallen en dennen. Toch voel ik mij er niet

prettig, en als ik lees dat hier in de tweede wereldoorlog een concentratiekamp was waar veel mensen zijn omgekomen, begrijp ik waarom. Alsof een kille hand zich om je hart heen vouwt.

Aan de rand van Vught wordt het Pelgrimspad verlaten en bekijk ik nog een leuk standbeeld ter herinnering aan de slag bij Lekkerbeetje in februari 1600. De laatste slag tussen ridders.

Tongelreep.

Omdat ik niet graag in grote steden loop, neem ik braaf de bus naar Waalre, zoals dat geadviseerd wordt in de routebeschrijving die ik op station Eindhoven heb gehaald.

Na een rondje om de oude toren gaat het richting Loon, waar nog een authentieke brink valt te bewonderen. Na een wandeling langs maïsvelden, bomenlanen en over veldwegen, arriveer ik bij het eerste (Meertjes) ven van vandaag. De waterlelies bloeien en liggen mooi te wezen in het water. Na een paar uitzonderlijk dure huizen te zijn gepasseerd gaat het pad door een particulier bos; vanuit de Gagelhof komt mysterieus gezang. Omdat ik een lumineus idee krijg voor een project om de eindreis van mijn twee jongste dochters te financieren, let ik niet zo goed meer op, want ik krijg de ene inval na de andere om haiku's te maken.

Waar wandelen al niet goed voor is; bij elke stap word ik enthousiaster, hetgeen mijn tempo ten goede komt. Toch zie ik nog wel een aantal bedreigingen voor mijn gezondheid in de vorm van processierupsen en berenklaauw. Nadat ik langs de 'hut van Mie Pils' ben gekomen ga ik de grote weg (A2) over en kom langs op de Groote heide en een modderig pad met veel vliegen. Ik zie markeringen van het Hertog Hendrikpad en het Vennekespad, en kom langs de buitenkant van het dorp in Heeze aan.

Strabrechtse heide.

Wij Olat-ers maken voor 13 kilometer nog niet de veters vast, dus als ik de kaartjes tegen elkaar aanleg, kan ik met een beetje improviseren over de Strabrechtse heideroute, die uit Geldrop komt, direct doorlopen. Twee vliegen in een klap. Eerst vul ik mijn watervoorraad aan in het historische dorp, voor ik bij de Rulsedijk weer op de route kom. Het is warm, de zon brandt, en ik heb de verkeerde schoenen aan, maar de tocht is fantastisch.

De meesten onder ons kennen deze heide met z'n vele vennen wel omdat ze altijd in de Kempische driedaagse zit. Meestal staan de vennen vol water, maar er was een jaar dat ze helemaal droog stonden. Halverwege de heide komt het Pelgrimspad er weer bij, nu in tegenovergestelde richting van vanmorgen. Langs talloze vennen, de Herbertusbossen en het imposante kasteel komt voor de tweede keer Heeze in zicht en ik neem de trein naar huis.

Overigens weet ik uit ervaring dat het voor doorstappers ook mogelijk is om in een dag over het Pelgrimspad van Heeze naar Weert te lopen.

De Krang.

Dit is de officiële naam van mijn volgende etappe, die start op het station van Weert. Het is voor mij een thuiswandeling en ik hoef er de trein niet voor in. Het is trouwens een rondwandeling.

De verleiding is dan wel groot om alternatieve weggetjes te nemen, als ik denk dat die nog mooier zijn dan het boekje voorschrijft. Ik verlaat Weert over de bomenlaan die langs het spoor loopt, en na een tunnel houd ik het spoor aan de andere kant en loop langs een nieuwbouwwijk met waterpartijen in aanleg. Na de voetgangersbrug over de rondweg zit je meteen in de Moeselpeel en de stilte. Eerst is het gebied echt peelachtig, dus nat. Na een mooi modderig paadje met veel boomwortels kom ik bij een vogelkijkscherm.

Lopend langs een paddenpoel komt mij een vreemd brommend geluid in de oren. Net of er heel veel mensen met een rietje in hun glas blazen. Bij nadere bestudering blijken het parende kikkers te zijn.

Langs de Krang, een bosgebied waar in het voorjaar kraanvogels worden gesig-

Voor u gelezen en bekeken!

EEN ANDERE MANIER VAN WANDELEN

Op Donderdag 22 januari bereikte de 44-jarige ex-marinier Steve Cough na zeven maanden zijn bestemming in Noord-Schotland, het plaatsje John O'Groats. Hij had toen in zeven maanden van het zuidelijkste naar het noordelijkste puntje van Groot-Brittannië gelopen, een afstand van 1363 kilometer. Nu zullen er door de jaren heen wel meer wandelaars geweest zijn, die hier hun zinnen op hebben gezet, maar er is een verschil: Steve was slechts "gekleed" in een paar sokken, schoeisel, een rugzak en een hoed. Hij liep de tocht namelijk om het naturisme in zijn land te promoten. Zijn tocht verliep niet vlekkeloos: hij werd onderweg zestien keer gearresteerd, moest verschillende keren voor de rechter verschijnen en zat in totaal vijf maanden in de gevangenis. Maar vanwege zijn vroegere beroep had hij zo'n ijzersterke conditie dat hij zelfs geen koudje opliep!

naleerd kom ik vlak bij Swartbroek, waar het Pelgrimspad zich erbij voegt. Door het groene buitengebied bereiken we de Tungelerwallen. Een heel bijzonder naaldbos met heuvels en zandverstuivingen. Ergens mankeert er iets aan de markering en ik loop op mijn richtingsgevoel verder. Jullie zouden dat misschien niet verwachten, maar daar schort het bij mij nog wel eens aan, dus kom ik totaal verkeerd uit. Gelukkig ben ik hier een beetje bekend en vind de route weer terug. Met een boog gaat het om het groene torentje van Altweerde.

Weldra komt het IJzerenmanbos in zicht waar ik ieder paadje ken omdat ik hier al tien jaar minstens eens per week ga hardlopen. Langs het vertrouwde meer en dan ben ik alweer bijna thuis.

Savelsbos

Zo heet de wandeling die in Maastricht begint. Vanaf het station loopt het Pieterpad recht naar het oosten, en je bent toch al gauw een half uur onderweg voordat je de stad achter je laat. Een probleem vind ik dat niet want in Maastricht zijn mooie gebouwen te bewonderen, en Jugendstil is mijn favoriete bouwperiode. Al snel komen de mergelgroeves in zicht, en ik verlaat nu het Pieterpad om een verbindingsstukje te volgen langs Bemmelen naar het Pelgrimspad, waarover het grootste deel van deze wandeling loopt. Echte heuvels zijn hier te beklimmen. Na Cadier en Keer kom ik in het Savelsbos, een hellingbos met gigantische beuken en ander loofhout. Leuke smalle paadjes tegen de helling, daarna holle wegen in de buurt van Gronsveld, dat beroemd is om zijn appels. Vorige week liep ik in deze omgeving speciaal voor de hoogstambloesembomen, nu staan ze er nog steeds mooi bij. De vorige keer dat ik deze route liep, plukte ik appels. Een ander seizoen, een ander uitzicht. Met een stevige klim kom ik weer in het Savelsbos, waar de hellingen vol staan met daslook, wat ruikt dat heerlijk!! Het pad kronkelt in alle richtingen en blijft aldus een hele poos het lintvormige Savelsbos volgen. Helaas komt ook daar een eind aan. Het Pelgrimspad gaat hier door naar Visé, maar via veldwegen, weilandboomgaarden met grazende koeien en mooie hellingen komt Eijsden in zicht.

MET CONSTANT AAN DE WANDEL

Blixemse wandeltocht Euraudax te Eindhoven

Op woensdag 14 januari 2004 liepen we met Euraudax een wandeltocht vanuit het dorps huis VTA Blixem te Eindhoven. We startten daar gezamenlijk om 10.00 uur voor een wandeling van 25 km.

We wandelden via straten en plantsoenen naar de voormalige drukke verbindingsweg tussen Eindhoven en Nijmegen. Gelukkig is het daar, sinds de opening van de A50, een stuk rustiger geworden en konden wij op ons grootste gemak de bebouwde kom van de stadswijk Blixembosch verlaten. Daarna kwamen we op 't Bokt, waar we een gerestaureerde bakoven passeerden. Toen we deze landelijke wijk van Eindhoven achter ons hadden gelaten, bereikten we het Wilhelminakanaal, dat we een eindje volgden tot aan een ophaalbrug. Bij die brug moesten we wachten, totdat een lange boot gepasseerd was.

Nadat we het kanaal waren overgestoken, kwamen we in Breugel: het tweelingdorp van de zelfstandige gemeente Son en Breugel. Op het marktplein staat een standbeeld van 'den seer gheestighen' Pieter Brueghel, die daar in 1525 geboren zou zijn. In dit rustige dorpje aan rivier de Dommel staat een kerk uit de 15^e eeuw met een eenbeukig schip.

We verlieten Breugel via de Dommelpas en kwamen vervolgens in de bossen van de 'Sonse Bergen', een voormalige zandverstuiving, die nu eigendom zijn van SBB. Over kronkelige en heuvelachtige bospaden bereikten we de verbindingsweg tussen Lieshout en Best, die we volgden tot een bushalte aan de Rooijseweg. Hier kwamen we op een fietspad dat we opgingen tot een paar witte stenen paaltjes. Daar vlakbij, aan de Vliehors 44 in de Gentiaan te Son, was een verzorgingspost. Hier kregen we koffie of thee. Voordat we de tocht

Rode Kruis-De Zaligheden
Zaterdag 15 mei 2004
Wandel-fiets en
rolstoeltocht.

Rode Kruis De Zaligheden bestaat 25 jaar en daarom heeft de wandelclub 55+ Eersel samen met de fietsclub besloten om op zaterdag 15 mei een gecombineerde tocht te organiseren:

Wandelen: 7-15 en 30 km
Fietsen: 25 en 40 km
Rolstoeltocht: 2.5 en 7 km
Wandelaars starten vanaf 09.00 uur tot 12.00 uur vanuit de Kantine van v.v. Bladella

Egyptischedijk 6, Bladel
Het finishbureau sluit om 18.00 uur

PELGRIM ZOEKT WANDELMAAT

Piet Bernaerts uit Weert is voornemens om medio mei 2005 de pelgrimsvoettocht te ondernemen naar Santiago de Compostela.

Om aanspraak en ondersteuning te hebben tijdens de drie maanden die hij onderweg is, zoekt Piet een wandelmaat. Nu de tijd nog ruim beschikbaar is kan de voorbereiding zorgvuldig en desgewenst samen geschieden. Piet heeft ruime wandelervaring en spreekt een beetje Frans, dus het zou leuk zijn als de kandidaat pelgrim (mag man of vrouw zijn) dat andere beetje kan aanvullen. Piet is 64 jaar en gehuwd. Over afspraken voor onderweg is het wenselijk dat vooraf wordt overlegd. Je kunt Piet bereiken per telefoon op nr 0495-532442

Paalkamperen.

Langs sommige stukken LAW mag je op het terrein van SBB, bij een daarvoor bestemde paal voor één nacht je tent opzetten. 'In het wild' en gratis. Behalve een naburige pomp of kraan zijn er geen voorzieningen. Tips waar de palen staan op het: Twentepad, Grenslandpad, Pieterpad en Zuiderzeepad. Bron: Overzichtskaart wandelplatform.

hervatten, werd er aan de bewoner des huizes een fles wijn aangeboden als dank voor de gastvrijheid die we daar mochten genieten.

Na de verzorging kregen we afwisselend straten en bospaden totdat met 'einde bebouwde kom' stond aangegeven dat we Son en Breugel achter ons hadden gelaten. Na het volgen van bospaden bereikten we niet lang daarna het 'Joe Mann Paviljoen', een natuurtheater met paviljoen aan de provinciale weg 260 tussen Son en Best. Daar hielden we onze grote rustpauze.

Na de pauze trokken we verder door de bossen tot we aan de kanaaldijk kwamen, waar we tegenop moesten klauteren om de asfaltweg te bereiken. Daarna volgden we nog enige tijd een fietspad en passeerden de recreatieplas 'Aquabest'. Bij het naderen van Eindhoven volgden we nog enkele fietspaden en wegen door plantsoenen. Na enige tijd naderden we ook het dorps huis, waar de finish was. Het was een mooie wandeltocht.

Tot aan de grote rust bleef het droog weer, maar na de pauze begon het te regenen. Er gingen 60 wandelaars van start, waarvan er 1 uitviel.

Na de finish werd Rolf Craanen in het zonnetje gezet, want hij kreeg van de organisatie de zesde schelp uitgereikt. De organisatie was in handen van Marcella Creemers (Eindhoven) en Jan Vogelsangs (Deurne).

Winterserietocht WS'78 te Haarlem

Op zaterdag 17 januari 2004 organiseerde WS'78 hun wandeltocht vanuit de kantine van de Sportvereniging TYBB te Haarlem. De start was om 9.00 uur. We wandelden langs het Zuider Buiten Spaarne over een asfaltweg en een jaagpad tot aan de Schowtjesbrug, waar overgestoken werd. Inmiddels waren we in Heemstede aangekomen. Daar gingen we verder langs de jachthaven aan het Heemsteedskanaal. We verlieten de waterkant en wandelden door een deel van de binnenstad alvorens we het Groenendaalse Bos ingingen.

Daarna volgde nog het bosgebied van Leyduin, dat vroeger behoorde bij de drie aaneengesloten buitenplaatsen: Leyduin, Vinkenduin en Oud-Woestduin.

In de omgeving van Aerdenhout was een rustpost waar de soep voor ons klaar stond. Na deze verzorging betraden we, via ingang de Oase, het natuurgebied van de Amsterdamse Waterleidingduinen. Al wandelend door deze omgeving passeerden we het Vinkenveld en het Kromboomveld, trokken over de Kippendellen van het Ruigeveld en door het Witteveld. Op de 22 meter hoge Marelberg kregen we prachtige vergezichten.

We wandelden daarna in zuidelijke richting langs het strand tot bij restaurant 'De Oase', in Langevelderslag, waar de grote rust was. Na de rust wandelden we via het duinpad weer terug het gebied van de Amsterdamse Waterleidingduinen in.

Na enige tijd door dit gebied te hebben rondgezworven, bereikten we de uitgang, precies op hetzelfde punt waar we eerder de duinen betraden. Bij Aerdenhout stond ook nog de verzorgingspost waar we eerder waren voor de soep; nu kregen we er koffie of thee aangeboden.

Na deze verzorging liepen we nog een stukje door het bosgebied Leyduin tot we bij een spoorwegovergang kwamen.

We vervolgden de tocht door het begrazingsgebied van het Groenendaalse Bos. Bij een kinderboerderij was op de parkeerplaats een fruitpost.

Na de verzorging liepen we door Heemstede, o.a. langs de oude watertoren en over de hoge brug over het Heemsteedskanaal. Vervolgens wandelden we over het jaagpad en een asfaltweg langs het Spaarne naar de finish.

Het was een mooie en pittige tocht. In de ochtenduren was het regenachtig en in de middaguren was het droog.

Er gingen van start 306 wandelaars.

Euraudax Kastelentocht te Amerongen 'Met Rolf het bos in'

Op woensdag 28 januari 2004 organiseerde Rolf Craanen, onder de vlag van Euraudax Nederland, zijn wandeltocht over 25 km vanuit het dorps huis 'De Waaier' te Amerongen. De start was om 11.00 uur.

Vakantie in harmonie met de natuur.

Het Nivon is de Nederlandse tak van de internationale natuurvriendenbeweging. Zij heeft in ons land ruim twintig vakantiehuizen en kampeer- en natuurterreinen. Over heel Europa beschikt deze beweging over meer dan duizend huizen en terreinen, die vaak op de meest afgelegen plekjes zijn te vinden, midden in de natuur. Het Nivon beijvert zich voor duurzame recreatie en vakantie in harmonie met de natuur en het milieu. Naast het beheer van huizen en terreinen worden ook enkele wandelroutes onderhouden en kan men bij de organisatie ook cursussen volgen en aan activiteiten deelnemen waarbij natuur en milieu centraal staan.

Wandelroutes onder beheer van het Nivon zijn o.a. het Pieterpad en het Vennekespad.

Het specifieke in het aanbod van vakanties bij het Nivon is de persoonlijke keuze die men heeft bij het samenstellen van het pakket.

Betrokkenheid bij de natuur wil bovendien zeggen dat je je vakantie bij voorkeur wilt doorbrengen in een eenvoudige accommodatie. Door in de accommodaties alleen te werken met vrijwilligers en bij de gasten de bereidwilligheid te vinden om zelf de maaltijden te verzorgen, spreekt het voor zich dat hierdoor de prijzen laag kunnen worden gehouden.

*Basisbron: Eindhovens Dagblad. Meer info over het NIVON: www.nivon.nl
e-mail: info@nivon.nl*

47-JARIGE NEDERLANDER VRAAGT POLITIEK ASIEL IN BELGIE, omdat je daar nog vrij mag kamperen. Dat zou best wel eens ons ex-lid Hans Hoek kunnen zijn, die graag zijn tent tijdens trekwandelingen wil opzetten! (Bron Haagsche Courant, met dank aan Trudy Taal)

Zodra we gestart waren, kwam er een heerlijke sneeuwstorm over ons heen. Al gauw passeerden we het kasteel, dat we volgden via de omwallingen, oftewel grachten, tot aan het grindpad, dat we ingingen via een stukje poldergebied. Op dat pad volgden we even een vlak gedeelte en daarna stegen we tot aan een begraafplaats, waar we langs wandelden. Daarna bereikten we de provinciale weg. We staken de weg over en betraden het Amerongse Bos.

In dat bos lag er op veel plaatsen al een aardig pak sneeuw.

Via slingerpaden kwamen we op het hoogste punt van de Amerongse Berg. Regelmatig genoten we van vergezichten. De paden waren redelijk goed te belopen en gelukkig waren er geen glijpartijen.

Het was steeds klimmen en dalen. In sommige gevallen moesten we ons pad vervolgen over omgevallen bomen.

Na de eerste ronde van ongeveer 10 km kwamen we terug in het dorps huis, waar we de grote rust hadden.

Er was een aparte zaal gereserveerd voor de wandelaars.

Bij het vertrek na deze rust scheen de zon en dat bleef ook zo. We wandelden eerst langs de kerk en gingen daarna de Bovenpolder in. In dat gebied volgden we het pad langs de rivier de Rijn met uitzicht op de uiterwaarden en daarna weer de klim tot aan de provinciale weg.

We betraden vervolgens een stiltegebied met enkele bospercelen en wat open stukken, waar we een mooi uitzicht kregen op de Gelderse Vallei. Een breed glooiend pad bracht ons op de plek, waar vroeger de grote brandtoren stond. Hier zochten we wat smallere, maar vooral kronkelige paden op.

Na 9 km kwamen we weer terug in het dorps huis, voor een tweede keer. Tijdens de pauze barstte er een hevige sneeuw bui los.

Tijdens deze tweede rust werd Coos Verburg uit Driebergen - bij onze lezers uiteraard overbekend - in het zonnetje gezet. Zij kreeg een mooie standaard aangeboden door Rolf, voor haar tweede schelp. Coos kreeg deze waardering voor 2000 km wandelen op kleinere tochten.

Toen we aan de laatste etappe begonnen, was de sneeuw bui alweer geluwd. We wandelden in de westelijke richting tot langs het kasteel Zuilestein in het

SANTIAGO DE COMPOSTELLA

Ja, hoe vaak zullen we die plaats nog in ons blad aantreffen? Het aantal pelgrims onder onze leden, dat de volledige tocht of een gedeelte daarvan aflegt stijgt gestaag. Deze mensen zullen als voorbereiding wel de nodige literatuur bestuderen. Dan is het best de moeite waard om het boek van Ben Nimmo "In slakkengang op pelgrimstocht" te lezen.

Meestal is er een aanleiding om aan de pelgrimage te beginnen. Zo ook bij Ben: Kort geleden werd zijn vriendin door gangsters vermoord. Toch heeft hij niet in een opwelling besloten om aan deze expeditie te beginnen, maar hij is behoorlijk gaan trainen. Hij beklom in Wales de berg Snowdown met dertig kilo bagage in zijn rugzak. Daar zit ook nog zijn zes kilo wegende trombone bij. Het lijkt wel of het noodlot hem blijft achtervolgen, want op de zesde dag van zijn tocht treft hij een lijk aan in een kanaal bij Gent. Of hij daarna ook nog positieve ervaringen heeft en hoe hij het contact met medepelgrims en overnachtingsplaatsen onderweg ervaart? U moet het zelf maar lezen! Het boek is uitgegeven bij de uitgeverij BZZTOH (geen flauw idee waar dat voor staat), maar als U bij uw boekhandel het ISBN-nummer 9045303140 opgeeft, dan zullen zij het wel kunnen traceren. Voor de prijs hoeft U het ook niet te laten: euro 15,00

Vrienden op de fiets

Het nieuwe adressen boekje van 'vrienden op de fiets' is weer uit. Word voor 6,50 euro donateur van deze stichting en u hebt weer een jaar lang voordelige en gezellige overnachtingsadressen in heel Nederland. Vanwege het 20-jarig bestaan krijgen alle donateurs een gedetailleerde kaart van Nederland met daarop alle adressen door middel van stipjes aangegeven.
www.vriendenopdefiets.nl

Zuilesteinse Bos en vandaar langs de schaapskooi. Er volgde nu een nieuwe lus

door het Amerongse Bos, tot we na enige tijd langs het mooie poorthuis van Zuilestein kwamen. Vandaar af gingen we over grindwegen in de oostelijke richting naar Amerongen terug.

Het was een mooie wandeltocht. Onderweg werd er een appel en later ook nog een sappige peer uitgedeeld door een groenteman uit deze omgeving.

Precies op tijd kwamen we verzadigd binnen om een oorkonde met wandelboekfoto in ontvangst te nemen.

Er waren 49 wandelaars, die deze tocht hebben overleefd.

Het Pieterpad vanaf Beek/Ubbergen tot aan de Sint-Pietersberg (3, slot)

Door Henri Floor

www.henrifloor.nl

Overnachting: Fam. Croonenberg, Posterholtlaan 18, 6114 MX Susteren, ☐
Telefoon 046-4494730 of 06-23385665, 2 x €20,50 (inclusief lunchpakket)

Traject: Susteren NS - Nieuwstadt - Limbricht - Sittard - Windraak - Puth-Spaubeek NS

...Een paar honderd meter voor het einde van onze dagetappe dronken we nog koffie in Koffiehuis 'Het IJzeren Bos' te Susteren. Hierbij aten we ook een stuk Limburgse vlaai. Rond 16.00 uur werd station Susteren bereikt. Daarna reden we naar ons overnachtingadres in Susteren en dutten hier eerst nog een uur. 's-Avonds dineerden we in een plaatselijke eettent.....

zondag 7 september 2003

De andere twee mensen die in het overnachtingadres waren, bleken geen echt paar te zijn, maar broer en zus. Ze woonden respectievelijk in Soest en Amersfoort. We bleven bijna te lang tafelen, maar na drie kwartier maakten we ons toch klaar voor vertrek. Met de auto reden we naar NS Susteren. Hier begonnen we aan het traject Susteren-Spaubeek. Het eerste stuk liepen we langs de spoorlijn. Bij een brug over de Vloedgraaf zagen we wat bewegen. Het bleek één van de vier Konik-paarden te zijn, die wij zagen en hier graasden. Zij zorgden rondom de beek voor extensieve beweiding. Op een informatiebordje lazen we de volgende tekst:

V l o e d g r a a f

Herinrichting

In 1992 heeft het waterschap de rechter Vloedgraaf de vrije loop gegeven. Aan weerszijden van de kronkelende beek liggen ruime oevers, waar de natuur zich spontaan ontwikkelt. Deze stroken dienen om hoge waterstanden zonder problemen te verwerken. Natuurlijke beekprocessen als erosie en sedimentatie vinden hier plaats

Natuurlijke begrazing

Het terrein wordt extensief begraasd door Konikpaarden. Zo ontstaat op den duur een gevarieerd patroon van bloemrijke graslanden en ruigten, struweel en bos. De Koniks stammen af van de Tarpan, het Europese wilde paard. Het zijn geharde dieren die het hele jaar in dit terrein aanwezig zijn.

Planten en dieren.

Veel wilde planten, waaronder bijzondere soorten zoals sleutelbloem en het duizendguldenkruid hebben zich gevestigd. De afwisselende en structuurrijke begroeiing trekt veel dieren aan, zoals vlinder- en libellensoorten, ijsvogel en roodborsttapuit.

Opnieuw liepen we op korte afstand langs de spoorlijn. We bereikten Nieuwstadt, maar kwamen niet in het centrum.

Een nieuwe uitvinding voor vermoeide wandelaars.

Op 16 januari jl. is op het Wad- en Wierdenpad in Noord-Groningen het eerste 'lutje hoeske' geplaatst: een rusthokje met twee zitplaatsen, dat op een betonnen voetstuk met de zon kan meedraaien. Hier kunnen wandelaars van het Wad- en Wierdenpad, het Lange-Afstand-Wandelpad (LAW 5-5) van Lauwersoog naar Nieuweschans even op adem kunnen komen.

Het houten minihuisje staat in de Carel Coenraadpolder, achter Drieborg, in het noordoosten van Groningen en is ontworpen en gebouwd door Harry Aalberts uit Leermans.

Harry Aalberts, die o.a. vloeren, tuinhuisjes en meubilair ontwerpt, stelde vast dat er op het Groninger land al héél vroeg in het seizoen genoeg zon is om lekker buitenshuis rond te lopen, maar dat het vaak niet prettig is om erbij te gaan zitten. Dit vanwege de over het vlakke land jagende wind. Hij bedacht daarom het 'lutje hoeske', een overdekt en roterend rustpunt voor vermoeide wandelaars. De klep van het huisje voorkomt hinder van de laagstaande zon, de deurtjes houden de gure wind buiten. Het 'lutje hoeske' is het eerste rusthuisje dat officieel bij een wandelroute hoort. Het Wandelplatform, beheerder van het Wad- en Wierdenpad, heeft juist voor die afgelegen plek in Drieborg gekozen, omdat daar voor wandelaars geen enkele horecavoorziening in de omgeving is om even uit te blazen. Met het 'lutje hoeske' kan het wandelen in afgelegen gebied voor de wandelaar aangenamer worden gemaakt. Als hij geluk heeft kan hij er ook nog een thermoskan warm water en een theezakje aantreffen!

"Foto Wandelplatform/Jan de Boer"

We staken de N295 over en volgden de Limbrichterweg naar Limbricht. In het Limbrichterbos kwamen ons 6 Pieterpad'ers tegemoet: 6 dames.

We passeerden een bordje waarop stond: "Gevaarlijk, schietterrein, indien rode vlag geplaatst." Gelukkig was de rode vlag niet geplaatst. In het Pieterpadboekje stond op deze plaats geen omleidingroute aangegeven. Bij het naderen van Limbricht kwamen we eerst langs sportvelden. Vervolgens kwamen we langs een concours hippique en daarna bij kasteel Limbricht. De poort van het kasteel stond uitnodigend open. We zagen een deur

openstaan en wilden daar koffiedrinken. Twee dames liepen daarop naar buiten, met de mededeling dat ze pas om 12 uur opengingen. We maakten hier een paar foto's van het kasteel. Naast het kasteel stond ook nog een kerk, maar deze was gesloten. We vervolgden ons pad enige meters en kwamen toen uit op de Platz. Hier is het oude centrum van Limbricht. We dronken koffie in café Salden. Het werd vroeger uitgebaat door de gezusters "Salden", vandaar de naam van het café. Het café dateerde van 1879. Buiten Limbricht hadden we een rust op een hangcentrum van jongeren. Het zag er uitgeleefd uit met wat verbrandingen. Maar we konden er op een bankje zitten. Even later kwamen hier twee mensen aangelopen, ieder met twee stokken. Eén van de twee zag mijn stokken staan. Zij vroegen of wij wel meerdere mensen met stokken hadden zien lopen. Na deze lunchpauze liepen we verder en bereikten spoedig Sittard.

Bij het NS-station haalden we een boekje van de NS-wandelroute vanuit Sittard. Het bleek precies onze volgende 12 km van het Pieterpad te zijn. We betraden het centrum van Sittard. Dit was heel mooi en we hadden niet verwacht dat het hier zo gezellig was op de markt. Terwijl ik de Pieterpadbeschrijving hanteerde, las Coos de parkoersbeschrijving van de NS-wandeltocht Wanenberg. Door winkelstraten bereikten we de markt. Hier stonden voor elk café tientallen stoelen, die voor een derde bezet waren. Even voorbij de markt verlieten we voor enige honderden meters het officiële Pieterpadparkoers en volgden de aangegeven variant van de NS wandeling Wanenberg.

Het Centuriongevoel van Ben Duin

*Soms heb ik het weer, zoals vandaag, alsof het gisteren gebeurde
De week van mijn vijftigste verjaardag.
Dat gevoel, in juli 1988, te Leicester in Engeland.
De Centurion.
Honderd Engelse mijlen.*

*Dat gevoel, er nooit zo dicht bij te zijn.
Nu gaat het gebeuren.
Anderhalf jaar van voorbereiding.
Fysiek en psychisch.
Ervoor te gaan.
Alles had ik er voor over.
Niets, letterlijk niets, had mij tegengehouden.*

*Ik stond daar bij de streep en zou slagen.
Tijdschema's in mijn hoofd.
Met een half uur speling op de toegestane tijd.
Het startschot hoor ik nog!*

*Lichte regen in de eerste uren, daarna droog,
Een heldere nacht met volle maan.
Na 20 kilometer precies 8 kilometer per uur.
Terwijl 7,8 was gepland.
Te snel van start gegaan?*

*Nee, de weg naar de ronde is vals plat naar beneden.
Let op, die weg moeten we aan het einde weer terug!
De ronde is 10 mijl met vier verzorgingsposten.
Dus eten en drinken genoeg.*

*In de nacht nog samen gelopen met de Nederlandse Zwitser.
Vraagt of hij aan mag haken.
Geen inzinkingen.
"Je haalt het, je bent er nog nooit zo dicht bij geweest".*

*De laatste ronde.
Ik wist het, ik haal het.
Misschien zelfs wel binnen drieëntwintig uur?
Is dat mogelijk?*

*Bij de laatste post op de ronde, bij Lieuwe Schol.
Drie minuten rust genomen.
Nu nog de weg terug, elke mijl naar de finish is aangegeven.
Ik had mijn snelheid echter in kilometers in mijn hoofd.
Ging ik snel genoeg, rekende is goed?
Spannend.*

*Pam aan de finish.
Ik vroeg de scheidsrechter wel twee keer
22 uur 58 minuten en 38 seconden.
Centurion!!!*

We liepen de Pullestraat in en volgden daarna even de oude stadswal van Sittard. Deze is fraai omzoomd met bomen. Via fort Sanderbout bereikten we weer de officiële route. Ons pad steeg en aan onze linkerhand zagen we zes van De Zeven Voetvallen. Voetvallen zijn kapelletjes met afbeeldingen van de kruisiging van Jezus Christus. Vervolgens bereikten we de St. Rosakapel, gebouwd in 1675. Voor de ingang zat een traliewerk. Hier konden we wel doorheen kijken. We lazen onder andere waar we een eventuele gift konden deponeren. Nu werd onze rust allengs verstoord vanwege een openluchtconcert. We zagen hier niets van, maar konden het des te meer horen. De geluiden kwamen uit de richting van Munstergeleen. We kregen

een fraai uitzicht op het plaatsje Doenrade en Duitsland, want we zaten hier maar 250 meter van de grens. Na een hoogste punt van 95 meter daalde ons pad en kwamen we langs een groot gebouw van de Paulus Stichting. In een tuin van de Paulus Stichting stonden 6 bankjes, waarvan wij er één benutten. Verderop bereikten we Windraak op de Waneberg.

Vlak voordat we Windraak betraden stond voor een huis, met huisnummer 4 van de familie Van Beek een bankje met de tekst boven de bank:

" Pieterpadders en zo meer. Als uw tong droog voelt als leer. En blaren kwellen al te zeer. Vindt dan uw krachten weer

Daarnaast stond een waterput met een drukknop. Boven deze waterput stond de tekst: *Miraculeuze Windraker Heilbron. Geneeskrachtig water tegen: A. dorst; B. platvoeten; C. andere kwalen, zoals stuipen, bedwateren, zadelpijn, schurft en dergelijke*

En rechts van de waterpomp stond de tekst: *"Eerst kiezen, dan zacht indrukken en vervolgens los laten"*

Het bleek echter dat de waterpomp alleen werkte als je de knop stevig indrukte. In Windraak haalden we bij een Esso benzinepompstation een stempeltje voor onze zelfgemaakte stempelkaart. In het centrumpje van Windraak liepen we langs een vakwerkhuis. Nadat we Windraak hadden verlaten, werd ons pad gedeeltelijk in beslag genomen door een wielerronde. Bij verkeersbegeleiders konden we oversteken. We moesten langs de kant van de weg/pad achter een rood/wit lint lopen. We daalden de Wanenberg af over trapjes en kwamen bij een heemtuin. We maakten een korte wandeling door de heemtuin.

Een eind verderop sloegen we bij een kapelletje even voor Puth af. Hier keerde een wandelaar, die ons net gepasseerd was, en de NS-wandelroute liep, om. Hij ging op een bankje zitten met de mededeling dat het tijd was voor zijn lunch. Het was rond 14.00 uur. We doorkruisten Puth en zetten nu koers naar kasteel Terborgh, tegenover Huize Schrone. Een kwartier later bereikten we Spaubeek. We bleken onze aankomst verkeerd gepland te hebben. We zagen om 15.35 uur de uurtrein van 15.33 uur vertrekken. Daarop liepen we naar het centrum van Spaubeek en dronken koffie in een cafetaria.

Opeens bedacht Coos, dat in het boekje van de NS dagwandeldoeltocht nog een verwijzing stond naar de gerestaureerde Anna Kapel. Deze lag op ruim 5 minuten lopen van het NS-station in Spaubeek. Bij aankomst in de kapel troffen we een dame van 89 jaar. Zij woonde vlakbij de kapel en verzorgde al 75 jaar het poetswerk in de kapel. De volgende dag zou ze met een reisgezelschap naar Lourdes gaan. Terug op NS Spaubeek aangekomen, zagen we de twee Pieterpad wandelaars van ons overnachtingadres en twee wandelaars die alleen de NS-route hadden gelopen en die we op station Sittard hadden gezien.

GOOI EEN WANDELAAR DE KNUPPEL IN HET (KNBLO-)HOENDERHOK?

Een bericht uit het Eindhovens dagblad en de Telegraaf van 30 januari 2004, maar het zal ongetwijfeld in nog veel meer regionale en landelijke dagbladen gestaan hebben. Een Sneekenaar, Taeke van der Meer, heeft een klacht ingediend bij de Commissie Gelijke behandeling over het feit, dat mannen en vrouwen bij de vierdaagse van Nijmegen niet gelijk behandeld worden. Ze zouden namelijk allebei naar keuze de 40 of 50 kilometer moeten kunnen lopen.

Als deze man zijn zin krijgt, dan wordt de Stichting De 4Daagse met een enorm probleem opgezadeld. De 40 kilometer, toch al een afstand waar de meeste personen voor inschrijven, zou er dan nog eens enkele duizenden inschrijvingen extra bijkrijgen. En iedereen, die in 2003 meeliep, heeft aan den lijve ondervonden, dat het echt niet drukker op het parcours kan worden.

In ieder geval zal men dit jaar nog steeds volgens de reglementen moeten lopen, dus mannen tussen de 20 en de 50 50 km, vrouwen tussen de 20 en de 50 40 km, mannen tussen de 50 en de 65 40 km enz. enz. De Vierdaagse-organisatie zou de uitspraak van de Commissie Gelijke Behandeling naast zich neer kunnen leggen. Zij is namelijk niet juridisch bindend. De klager kan daarna echter via de rechter alsnog zijn gelijk krijgen en schijnt ook plannen in die richting te hebben. Hoe het allemaal zal aflopen? U leest het dit najaar wel in de dagbladen maar uiteraard ook in uw clubblad!

maandag 8 september 2003

Traject: Spaubeek-Schimmert-Groot Haasdal-Strabeek-Berg en Terblijt-Bemelen-Maastricht- St. Pietersberg.

Na het ontbijt van 7 uur reden we met de auto naar NS Susteren. Daar pakten we de trein van 8.05 uur en arriveerden rond 8.30 uur te Spaubeek. Hier liepen we eerst een km door het dorp alvorens dit te verlaten. Ons pad steeg en we liepen langs een groeve. Het hoogste punt dat we bereikten was 115 meter. De volgende 5 km voerde over een typisch plateau-landschap. Het was hier overwegend kaal met veel bouwland, zo nu en dan onderbroken door hoogstamboomgaarden. We zagen mensen, die appels aan het oogsten waren. We liepen langs de plaats Schimmert en kregen later uitzicht op de wassertoren te buurtschap Klein Haasdal.

We passeerden het bord van de bebouwde kom van Groot Haasdal bij Huize Bockhof, maar verlieten de plaats meteen weer. Nu zetten we koers naar bosgebied Ravensbos. Dat bos doorkruisten we in de lengte. Bij een bosmeertje hadden we een rust. Een man kwam met zijn hondje langsgelopen en bleef aan de rand van het meertje staan. Hij wist dat er vissen in de vijver zwommen en zag een groot exemplaar. Verderop voegde een beekje zich bij ons pad. We kenden dit traject wel van de Heuvelland vierdaagse en de Ronde van Zuid-Limburg. We liepen onder een snelweg door en bereikten spoedig Strabeek. We zagen hier een groot bord staan met de afbeeldingen van namen van hotels met daarbij de vermelding hoeveel sterren elk hotel bezit. We lazen de hotels van 1 en 2 sterren op en namen het op met ons MP3 apparaatje. Mogelijk dat wij in één van de hotelletjes zullen overnachten tijdens onze toekomstige Heuvelland vierdaagse. Het betrof respectievelijk Hotel La Haye 1, De Ruiter - 1 ster, Sonnnenblink - 1 ster, Hotel restaurant De herberg 1 ster, Hotel restaurant Het huis aan de Rots 2 sterren, Hotel Berg en Dal 1 ster, Hotel café Zalenverhuur de Geulermolen 1 ster en Hotel Lammerichts 2 sterren.

We verlieten Strabeek weer spoedig en over een veldweg bereikten we de Geul. Deze volgden we ruim een km en sloegen toen een stijgende weg in. We bereikten de rand van de plaats Berg van Berg en Terblijt. Op korte afstand van café zaal Noben (de start van de vierdaagse) staken we de verkeersweg over en bereikten spoedig Terblijt. We doorkruisten het gehele dorp. Later kregen we uitzicht op camping Mooi Bemelen. Daarna werd de Bemelerberg bereikt. Hiervan maakten we wel drie verschillende foto's. Een wandelaar kwam ons tegemoet die de NS wandelroute Savelsbos vanuit Maastricht liep. We

kwamen langs een grot waar we een eindje in konden lopen. We bereikten buitenwijken van Maastricht. We bleven vrijwel steeds rechtdoor lopen totdat het NS-station werd bereikt. Hier haalden we bij het loket de NS route Savelsbos. We hadden nog vakantie en wilden deze route de volgende dag lopen. We vervolgden ons pad naar ons einddoel, de Sint Pietersberg. De weg vanuit het station naar de Maas was een drukke weg voor voetgangers. We konden hier niet bepaald ons eigen tempo lopen. We staken de Maas over via de Sint Servaasbrug. Na de buitenwijken van Maastricht steeg ons pad met de welluidende naam: "Luikerweg" (de weg naar Luik). We kregen uitzichten op de mergelgroeve van de Sint Pietersberg. Bij het officiële eindpunt maakten we een paar foto's waar we beiden opstonden. In een prullenbak zagen we een (lege) champagnefles liggen. Er waren dus wandelaars, die het eindpunt heel feestelijk hadden besloten. We liepen dezelfde weg terug naar het NS-station. Bij café Bergrust nuttigden we onze welverdiende consumptie. We vroegen naar de oorkonde, maar deze was op en zou ons worden nagestuurd. Deze oorkonde kregen we twee weken later. Op onze weg naar het NS-station zagen we, dat de ingang van een grote kerk geopend was. Het bleek zelfs een basiliek te zijn. We staken hier geen

kaarsje aan. Toen we de basiliek betraden kwam ons de warmte van de brandende kaarsen tegemoet. Er brandden op dat moment zeer veel kaarsen. We schatten het aantal op wel 300 stuks. Met de trein reden we terug naar ons overnachtingadres te Susteren.

Maastricht ontstond rond de Maasovergang, die de Romeinen kenden als Mosae Trajectum. De brug te Maastricht was een vitale schakel in de Romeinse verbindingroute tussen Gallië en Germanië, aangelegd onder keizer Augustus 27 voor - 14 na Chr.

De rivier zelf vormde een tweede route en er ontstond bij de brug een kleine handelsnederzetting.

In 1981 en 1991 was de stad gastvrouw voor de topconferentie van de regeringsleiders van de Europese Gemeenschap. De vorming van de Euregio, waarvan de steden Aken, Luik en Maastricht de centra zijn, is een ander teken dat Maastricht niet langer een grensstad tussen verschillende grootmachten is, maar weer haar centrale positie in Europa inneemt, die de stad onder Karel de Grote bezat. In 1991 kwam in Maastricht het Verdrag van Maastricht tot stand, dat dankzij referenda in verschillende landen er toe leidde dat de naam Maastricht over de hele wereld bekend werd.

De historie van deze 20 eeuwen oude stad heeft Henri Floor voor u opgetekend, zie: www.henrifloor.nl

Hallo wandelaars

door: Inge Mol van Egmond

Op zondag 15 februari zijn de trouwe leden: Kees, Piet en Ik weer op reis gegaan. Het was voor de 4^e Winterserietocht van OLAT. Zoals gewoonlijk waren Kees en ik te laat wakker. Maar gelukkig was dat geen groot probleem. Piet, die om 06.45 uur bij ons aan de deur was, hoefde maar een kwartiertje te wachten.

Om 07.00 uur konden we dan eindelijk naar Best vertrekken.

Kees en Piet gingen op de 40 km, en ik zou de 30 km wandelen. Na afloop bleken het er echter bijna 35 te zijn geweest. Dus vandaag wandelde ik een nieuw record, want zover heb ik nog nooit aan een stuk gelopen. Het is ook niet zo heel erg, want ik heb het overleefd. Wij zijn om 08.05 uur van start gegaan. Vanaf de rust op 6 km ben ik met Joop Krul samen verder gelopen. Het was een mooie tocht. Maar ook de pittigste van deze hele winterserie.

Rond 15.55 uur was ik weer terug aan de finish. Na afloop heb ik met een heel stel mensen, waaronder Peter Heesakkers, nog een hele poos gezellig zitten kletsen. We waren het eens over het weer en de tocht: allebei heel mooi!

Wandelen en wat ik zoal tegenkom (1).

Door: Christiaan Koehler

Kenmerkend voor veel Engelse lange afstand paden is het invoegen van een rondwandeling op sommige étappeplaatsen. Zo'n bijkomende dagtocht heeft dan meestal betrekking op bijzonder natuurschoon, een bezienswaardigheid, etc. Ook wordt wel eens een extra ommetje in de dagtocht opgenomen. Kortom, voldoening biedende 'highlights', die het wandelen opvrolijken.

Maar daarvoor hoef je niet naar Engeland te gaan; dát kan ook hier. Onze LAW-paden lopen sowieso door de mooiste gebieden van ons land en bieden mogelijkheden te over om even van het pad af te wijken, 'n rondje in te lassen of eens ergens uitvoerig bij stil te staan.

Zo heeft bijvoorbeeld het Wad- en Wierdenpad wel het nodige te bieden.

Kijk maar eens in Houwerzijlsteril. Daar laat een statige boerderij de voorbijganger zijn achterkant zien.

Een duivenpoort siert de toegang naar het erf, bepaald geen alledaagse entree maar wel een met allure.

* * * * *

“Onder het oud vaderlandse ‘Recht van duiventil’ wordt verstaan het hebben van een toestel, waarop tilduiven of veldvluggers worden gehouden. Aan niet-recht hebbenden is het verboden om binnen 1.500 ellen (±1.000m) deze duiven te vangen of te doden”.

Tijdens een rondgang door de maar liefst 3 kerken tellende étappeplaats Leens klinkt orgelmuziek in de 'St. Petrus'; er wordt druk geoefend voor een avondconcert op het beroemde Hinze-orgel anno 1733. Oogluikend mag ik niet alleen toehoren maar bovendien de bijna voltooide restauratie van de tegenoverliggende pastorie bezichtigen. De trotse eigenaar toont o.a. de toegang naar een onderaardse verbindingsgang met de kerk, die vermoedelijk tijdens de reformatie is aangebracht.

En wie kent de rolpaal niet?

Bij Leenstertillen aan het Hunsingo Kanaal staat zo'n exemplaar uit de 19^e eeuw.

Het is een hulpmiddel uit de tijd van de trekschuit. Tussen trekpaard en schuit werd een touw langs de rol geleid om zo de bocht gemakkelijk te kunnen nemen.

Maar ook de schandpaal is er nog te vinden.

Deze tekst is te lezen op zo'n oude schandpaal, waaraan vroeger kwaadwillige dorpelingen hun straf ondergingen. Hij dient nu als markering van een gemeentegrens.

En wat te denken van niet alledaagse benamingen zoals de polders Panser, Midhalm, Beusum, Menneweer.

***'K ben hier geplaatst
aanschouw mij niet
als strafpaal
maar als limiet.***

Bij het Warfhuisterloopdiep en het vijftwintig letters tellende Mensingerweesterloopdiep dragen de statige boerderijen fraaie namen als Scheltemaheerd, Klaarkampen, Gasterheem, Moeskop en wat verderop Westerhorn, Bethlehem, Barmerheerd en Frankemaheerd. Dààr moeten toch historische verhalen achter schuil gaan?

Een toonbeeld van schoonheid is de kop-hals-romp boerderij 'Westerhuisheerd'. De vriendelijke bewoonster raadt aan wat dichterbij te komen om foto's te maken.

Op een deursteen van zo maar een boerderij in Maarhuizen prijkt het bouwjaar 'Anno 1811'.

'n Blik op het oude gebint in de paardenstal is me vergund. De vriendelijke boer neemt alle tijd om uit te leggen hoeveel inspanning het vergt om zo'n bouwwerk in stand te houden zonder afbreuk te doen aan de oorspronkelijke inrichting en het materiaalgebruik.

En hij voegt er aan toe: *"Ik wil de boerderij 'houden' en overdragen zoals ik hem zelf ooit gekregen heb!"*

Op menige landkaart ontbreekt het gehucht Breede. 't Bestaat uit niet veel meer dan een boerderij, een tufstenen kerkje met een verhoudingsgewijs wel erg grote pastorie annex schooltje, een dorps huis en wat woningen. Alles in zijn eigen stijl.

't Licht er zo maar aan de rand van een verlaten akker. En dan de rust, de bijna doodse stilte; het leven zal er heus wel goed zijn.

In Warffum sluiten klokke twaalf de winkels voor de middagrust. Neringdoenden bekommeren zich dan niet om de op straat uitgestalde spullen; immers niemand zal zich daaraan vergrijpen. En zo hoort het! Het centrum valt dan van het ene moment op het andere als het ware in slaap;

een uitgelezen moment voor een rondgang en om op je gemak de bouwstijlen en fraaie geveltjes te bekijken.

Opvallend is daarbij het verrassende on-Groningse stratenpatroon. Niet de gebruikelijke radiale rangschikking van huizen en andersoortige gebouwtjes rondom een kerk op een wierde maar de strooksgewijze bebouwing.

Vroegere landuitbreidingen, die ten koste zijn gegaan van veel oude watergeulen liggen aan dit patroon ten grondslag. Rustieke punten zijn het oude sluiswachtershuisje bij een smal bruggetje, de oude pastorie, het openluchtmuseum, het dorpspark, etc.

Café Spoorzicht is dé plek voor een degelijke hap en alle weetjes rondom de stamtafel. Maar doe dat niet wanneer de wereldkampioenschappen biljarten aan de gang zijn want dan is het fluisteren geblazen en op sokken lopen met de vraag of je wel aan de beurt komt. Een B&B onderkomen kun je dan wel vergeten want alle locaties zijn dan bezet door biljarters met hun aanhang, om over de bobo's maar te zwijgen.

Wordt vervolgd.

COAST TO COAST WALK 14 – 23 SEPTEMBER 2002 (DEEL 3)

Door: Piet Jansens

Maandag 16 september 3^e Etappe
Richting Grisedale Hause.

GRASMERE - SHAP

Vannacht slecht geslapen, ook door de vermoeidheid in mijn benen, en vooral de knieën die nog moeten wennen aan het bergachtige terrein. Ik ben dan ook blij dat mijn rugzak een andere weg neemt en nu heb ik alleen mijn

heuptasje bij me met eten en drinken en het fototoestel. Ook als ik met een rugzak loop heb ik deze altijd bij me en draag dit dan aan de buikzijde, want dan heb je een bidon drinken, wat kleine spulletjes en de camera altijd

binnen handbereik. Alhoewel het al schitterend weer is en warm zal worden neem ik voor alle zekerheid toch een sweater en jack mee. De rugzak wordt in de hal gezet met een envelop waarin het benodigde bedrag en het adres van de B&B in Shap. Ik neem afscheid en het is wederom 08.45 uur als ik de C2C op ga.

Na 1 mijl gaat de route steil omhoog, je hebt de keus tussen een graspad, de Little Tongue Gillof een rotspad, de Great Tongue Gill. Een Gill is een waterval, waarvan er hier een overvloed is. Omdat het graspad nu droog is, neem ik dat, en boven komt alles weer tezamen. Het is klimmen en nog eens klimmen, maar je moet wel door, anders kom je natuurlijk niet bij de Noordzee uit. Op de berghellingen zijn boeren bezig hun schapen bij elkaar te drijven en ze maken daarbij gebruik van quads, vierwielige motorkarretjes. Het pad slingert om een aantal crags heen en na een bocht zie ik Grisedale Tarn, een prachtig meertje tussen de bergen in.

Grisedale Hause op 41 mijl is een open vlakte op 2000 ft met een samenkomst van paden. Je kunt hier kiezen om over de bergtop van de Helvellyn te gaan die met een hoogte van 3118 ft de hoogste berg is in het parkoers. Maar omdat het een extra omweg is op mijn toch al langste etappe volg ik de gewone route. Overal zie je wel wandelaars en iets verder bij het passeren van Ruthwaite Lodge, een voormalige jagershut, maak ik een praatje met twee tegemoetkomende C2C wandelaars. Ze komen uit Seattle - U.S.A. en zijn vanochtend uit Patterdale vertrokken. Ze verzekeren mij dat het een zware dag zal worden. Het landschap is echt overweldigend, maar opmerkelijk is dat je geen vogels ziet en ook geen ander wild zoals reeën, wat je toch wel zou verwachten.

Van Patterdale naar The Knott. Na een korte pauze volg ik het Grisedale naar beneden en na het 43 mijl punt wordt de weg breder en ik passeer een paar boerderijen. Patterdale Village komt in zicht en bij een café kan ik mijn bidon met water vullen. Het dorp ligt aan het Ullswater waar veel watersportmogelijkheden zijn, dus zijn er aardig wat hotels, een camping en een Y.H. Aan het einde van het dorp linksaf de Goldrill Beck over en dan is het steil omhoog naar Boardale Hause. Volgens Wainwright continues the path to rise steadily, maar mijn benen denken daar iets anders over. Het landschap vergoedt evenwel enorm veel, het is een erg eenzaam gebied en behalve een enkele wandelaar zie ik alleen veel, heel veel schapen. En ze liggen altijd op het smalle paadje waar jij loopt. Maar ze gaan wel bereidwillig opzij.

Angle Tarn. Ondertussen ben ik wel 1000 ft gestegen en kom in een wat vlakker gedeelte en wandel langs een prachtig bergmeer, Angle Tarn (48 mijl), waar twee kleine eilandjes in liggen. Net als bij de andere meren en waterplassen zie ik geen teken van leven van watervogels, toch wel vreemd want in Nederland stikt het er altijd van. Tot nu toe was het pad goed te vinden, maar nu wordt het weer moeilijk. Erg steil en geen

enkele aanduiding of markering te zien. Bij een splitsing van wandelsporen, wat niet op mijn kaart staat, twijfel ik welke kant ik zal opgaan. Gelukkig zie ik twee wandelaars met een grote gedetailleerde kaart en vraag welke kant ik uit moet. Het antwoord is dat het niet uitmaakt omdat beide paden na verloop van tijd weer bij elkaar komen. Samen met hen neem ik het pad naar links naar de bergtop die voor me ligt.

Welke bergtop? Boven op de bergtop, met een schitterend uitzicht rondom, bekruipt mij toch het gevoel dat er iets niet klopt. Volgens mijn kaart moet ik andere dingen zien en in plaats van een groot meer aan de rechterkant, zie ik er wel een aan de linkerkant. Van de andere kant komt een wandelaar en die legt uit dat dat het Ullswater is en niet het Haweswater. Ik sta dus op de verkeerde berg ! Het is de Rest Dod en mijn berg, de The Knott ligt veel verder naar rechts. De optie om helemaal terug te wandelen en dan het rechterpad in te slaan staat me niet zo aan, dus dan maar dwars doorsteken naar de goede berg. Dat is gemakkelijker gezegd dan gedaan, want nu blijkt dat als je niet op een pad loopt het gebied erg zompig is. Ook zijn er veel geulen en oneffenheden. Maar blik op oneindig en voortstompelen tot ik uiteindelijk op een begaanbaar pad kom en de The Knott (2400 ft) passeer. Zoals al eerder vermeld kun je hier wat landschap betreft bijna de hoogtevoeten met hoogtemeters in de Alpen vergelijken. De totale afgelegde afstand is nu 50 mijl (vandaag 12 mijl) en ik ben een uurtje kwijtgeraakt met al dat dwalen. Dit is zo'n beetje op de helft van deze dagetappe, het is inmiddels twee uur en tijd voor een lunchpauze

Over High Street naar Haweswater. Het blijft moeilijk om de juiste route aan te houden, diverse paden kruisen elkaar en nog steeds geen markering te zien. Je moet volledig op je kaart en het routeboekje vertrouwen en een goed gevoel voor richting hebben. Ik ga bijna aan mezelf twifelen na een paar keer verkeerd gelopen te zijn en dat terwijl ik in mijn werk bij de Luchtmacht niet anders deed en een echte kaartenfreak ben. Na deze overpeinzingen toch maar de weg vervolgen en na een mijltje kom ik aan bij High Street, een oude Romeinse Hoofdroute van Fort Brougham (bij Penrith) naar Ambleside. Het was de meest hoogstgelegen route in het land die toentertijd door de Romeinen werd gebruikt. Hier sla ik scherp linksaf en mis bijna een cairn die er toch duidelijk staat.

Ik wandel nu over de Straits of Riggindale, een bergkam met aan weerszijden steile hellingen. Je wordt erg stil van de schitterende omgeving. Het gaat hier bovenop een aantal mijlen vrij vlak en Kidsty Pike (2558 ft), het hoogste punt van de hoofdroute, wordt gepasseerd. Een mevrouw zit op een steen iets te drinken en zegt dat zij uit Melbourne – Australië komt. De C2C is zo bekend dat jaarlijks duizenden wandelaars van over de hele wereld komen om hier te wandelen.!! Aan het eind van de bergrug gaat het pad steil omlaag tussen grote keien door

en het afdalen is soms erg gevaarlijk, en dan ben ik aan de oever van het Haweswater, dat ik al een tijd had zien liggen. Het is het grootste stuwmeer in het Lake-District en in de jaren dertig (vorige eeuw) aangelegd ten behoeve van de drinkwatervoorziening van de grote steden in het noorden van Engeland. Daarbij zijn een aantal dorpen onder water verdwenen, zoals Mardale en ook vele boerderijen.

Via Burnbanks naar Shap. De route gaat langs de noordelijke oever en ik passeer het 53 mijl punt. Het is nu drie uur in de middag en er zijn nog negen mijl te gaan naar Shap. Dat moet toch wel lukken want ik laat nu de hoge bergen achter me. Ook mijn benen beginnen te wennen en de vermoeidheid is verdwenen. En het is toch wel een stuk gemakkelijker lopen zonder rugzak, waardoor het tempo wat hoger is. Diverse beken stromen van de hoge bergen het meer in en hier en daar is een mooie waterval. Het Haweswater is ruim 4 mijl lang en bij Burbanks is een grote dam gebouwd. Deze is zo'n 450 meter lang en op een hoogte van 80 meter boven de rivierbedding. Het dorp Burnbanks is speciaal gebouwd ten behoeve van het personeel voor de dam en ze wonen in mooie bungalows.

De Naddle Bridge over en dan langs de beek door het bos richting Rosgill. Packhorse Bridge is een schitterend oud bruggetje en ik wandel dan door een open vlak landschap tot aan de barns (veeschuren) van High Park en laat het Natuurpark Lakeland achter me. Shap Abbey is een klooster dat in het jaar 1191 werd opgericht door de Premonstratensian Canons, en was het enige in het Westmoreland. In 1540 werd het klooster veroverd door Henry VIII en verviel het tot een grote ruïne. Alleen de toren staat nog overeind. Maar nu is de Abbey tot monument verklaard en worden herstelwerkzaamheden uitgevoerd. Het eindpunt voor vandaag begint in zicht te komen en na het passeren van een paar boerderijen wandel ik om zes uur 's avonds het dorp Shap binnen. Van-

daag officieel 24 mijl afgelegd en in totaal nu bijna 62 mijl.

Shap. Eerst maar eens kijken waar ik precies moet zijn. Mijn B&B adres is de New Ing Farm en juist bij het binnenkomen van het dorp zie ik een groot bord met de naam er op. Aanbellen en een vriendelijke mevrouw opent de deur en het eerste wat ik zie is mijn rugzak die keurig in de hal ligt. Dat gaat dus prima. In de lounge ontmoet ik nog een drietal jongens die ook de C2C doen en zij zijn vandaag vanaf Patterdale komen wandelen. Het is een luxe boerderij met eerste klas-kamers met alles er op en er aan. En niet veel duurder dan de overnachting in een Y.H. In Grasmere kostte een overnachting £ 16,15 en dit B&B adres komt op £ 18,00. Mevrouw Tracey Jackson vraagt of ik nog vuile of natte kleren heb, want dan kunnen die gelijk gewassen en gedroogd worden en dan ligt morgen alles weer keurig klaar. Wat een service!

De planning voor morgen is om naar de Y.H. van Kirkby Stephen te gaan, maar deze meldt dat ze op dinsdag gesloten is. Ook hier biedt Tracey uitkomst want zij heeft een aantal boekjes waar alle B&B adressen langs de C2C route instaan en zij belt naar een adres in Kirkby Stephen waar ik terecht kan. Ook krijg ik van haar zo'n boekje mee voor de overige dagen.

Nu eerst maar eens een lekker bad nemen en dan in de plaatselijke supermarkt wat broodjes en beleg kopen voor de volgende dag. The Bulls Head Inn is een prima gelegenheid om een pint te drinken en je kunt er trouwens ook heel goed eten. Voor £ 10,00 heb je er een driegangendiner met een Sirloin Steak van 350 gram. Dat is wel verdiend na drie dagen door de bergen sjouwen. Even een praatje met het thuisfront en dan de route voor morgen bestuderen. Het weerbericht op de T.V. geeft aan dat het weer een mooie dag zal worden.

Wordt vervolgd.

Het gevoel van een naderende lente.

Door: Ad van Asten

Het lijkt een kleine wereld te worden voor de wandelaars die onderweg zijn naar de OLAT-tocht, die als Best te boek staat. Wij zijn te gast in buurthuis De Kadans, een redelijk ruime ontvangstgelegenheid voor het aantal wandelaars, dat traditiegetrouw in februari in grote getale op zal komen dagen.

Terwijl we ons op de start voorbereiden is er voldoende gelegenheid om een praatje te maken met het bekende volk. Vandaag behoren daar zeker Marca Nelen en Evert van Ampting bij. Het is voor hen de laatste ontmoeting met het OLAT-gebeuren voordat zij op 27 maart aan hun voettocht naar Compostela beginnen. Voor hen is het ook een test, ze lopen voor de eerste keer met volle bepakking het 40 km-parkoers. Vol goede moed bekijken ze de zware pelgrimstocht van de zonnige kant, terwijl ze weten dat er ze beslist ook oneffenheden op hun pad zullen treffen. Wij wensen hen een goede wandeling toe.

Naast andere bekenden: Ben Duin van het Centuriongevoel, Klaas en Sjef van de B-100, zijn er op deze vroege zondagmorgen al enkele mensen naar het veld vertrokken om de markeringen te controleren: het zijn Henk Peters en Frans Peters. Ad Verbakel vertelt met plezier in de ogen dat hij op het laatste moment nog zoveel moois heeft ontdekt, dat het bijna zonde is dat hij het niet allemaal in de route kon meenemen, dan zou het zeker 45 km geworden zijn! 'Maar je zult het wel zien', laat hij mij vol verwachting in het ongewisse!!

Als bijna iedereen al op pad is, kan ik nog even een praatje maken met Jan van de Ven, de nieuwe Accountmanager van de KNBLO; hij laat me fijntjes weten dat hij OLAT niet in zijn portefeuille heeft en kijkt minzaam als ik nog

even probeer de gulle korting op de inschrijfprijs voor de 4Daagse en het mee krijgen van de doos bij aankoop van een paar wandelschoenen 'ter tafel' te brengen. Samen met zijn zwager besluit Jan dan ook maar op te stappen!!

Wandelmaat Piet heeft zich laten verrassen door de mist en daarom beginnen we pas tegen half negen aan onze wandeling van 40 km, vandaag met een extra bonus van zo'n ruime anderhalve kilometer.

Na de brug laten we voorlopig ook Best achter ons. Al vlug wandelen we in oorspronkelijk gebied, dat Best en Oirschot in harmonie ver van elkander hield! Onduidelijke paadjes, struikgewas en zelfs wat golvend terrein is goed om erin te komen. Niemand bekommert zich dan ook om de groepjes struikeiken en kerstdennen; waarom ook als wij ons pad in alle haast in de juiste baan proberen te volgen.

De route heeft vandaag een eigen gezicht, zowel op papier als in werkelijkheid. Elke afstand heeft een eigen blok en weldra blijkt dat ook het gebied waar we doorheen wandelden afzonderlijk is te onderscheiden. Het begint na het eerste verzorgingspunt op 5,5 km, we zijn dan inmiddels op Oirschotse grond. We laten ons verzorgen met een bekertje warme chocolademelk. Met een paar 'vrolijke dames van dienst', is deze post een visitekaartje voor de club.

Ongeveer vanaf hier gaat de 40 kilometer een rondje om Oirschot maken. Diverse buurtschappen hebben hier nog een duidelijke vorm van vroegere bebouwing. Het zijn telkens groepjes van hooguit een tiental boerderijen. Op een zeker moment mogen we zelfs de wei in om even daarna het enige echte modder-schuifpaadje van vandaag te doen.

Even herken ik nog een stuk van de route die ik samen met Jan twee jaar geleden in kaart bracht voor de 175 km jubileumtocht. Zelfs op zo'n buitenlus worden we niet aan ons lot overgelaten; Lenny en haar zwager Theo verwennen ons. We houden het tegenwoordig meestal bij

warme chocolademelk, omdat koffiewater zo heet is.

Na een verbinding over wat minder goed begaanbare wegen hebben we een vluchtige ontmoeting met De Daansche Hoeve, een boerenbedrijf dat 'hoe vreemd het ook klinkt' een boterham verdient aan paardenmelk. Na

heel wat aanprijzingen voor het 'product' sluit de folder met de wijsheid: 'Iets wat ongeneeslijk ziek is, geneest ook met paardenmelk niet, het gaat om de verlichting.' Aloude boerenwijsheid!

We bereiken Spoordonk, een grotere buurtschap, met een 'originele' vogeltjesboer en een juweeltje als sportpark. De 'oude jenever' blijft echter een kenmerk voor iedereen die de beekloop van de Beerse op zijn wandelkaartje aanwijst.

We verlaten nu het idee van buurtschappen, en betreden het landgoed De Baest. Eerst maken we kennis met de Beerse, en dat is niet voor iedereen een pretje. Hopelijk houdt Ton er alleen maar een paar natte voeten en natte broekspijpen aan over; even zo goed was hij meteen kopje onder gegaan. Wat mij zelfs bij het pijlen van de B-100 niet overkwam, gebeurt hier: een pijp van m'n nieuwste broek gaat eraan. Voortaan misschien toch maar een eigen beschermpijpje tegen te lastig

prikkeldraad meenemen!

Even later maken we kennis met een wandelaar die 'de faam van wandeltochten niet aan zich voorbij laat', en daarom komt hij ook zo graag bij OLAT wandelen.' Die heeft niet de gewone weg, maar stuurt je naar overal waar je niet denkt dat er een normale mens gaat wandelen'. Hij leest de Standaard om zijn nodige kennis over de Belgen op peil te houden en over Holland vindt hij all the best in het AD. Een Angelsaksische Belg die graag in Holland komt wandelen, maar niks begrijpt van nummers en ander gedoe dat hij bij tochten in the west of Holland vooraf moet plegen. Leidschendam was voor hem echter de grootste openbaring, daar was een wandeltocht met 25 deelnemers!!

Ondefinieerbare paadjes volgen elkaar op, met af en toe de slingerende loop van een beek. Hier heeft Ad Verbakel zich kennelijk uitgeleefd en wij zijn nog maar aan het begin van 'ons oerwoud'.

Midden in deze wirwar aan kreupelhout en beekloop, besloot de heilige Maagd een plaats van bezinning tot

Het Nachtegaallaantje is waarschijnlijk het visitepaadje voor loze vissertjes die bot vingen en hun verdriet daarna

stand te brengen. De devotiekapel de Heilige Eik, waarmee we hier een korte ontmoeting hebben, kent in

willen verteren! Nog wat kreupelhout, even een obstakel in de vorm van een kanaal, en dan weer verder door het basisgebied van landgoed De Baest. Voor zover bekend is het landgoed privé-bezit en daarom is het ook uitzonderlijk dat wij hier in grote getale in de vorm van een wandeling mogen genieten van de uitzonderlijke rust die het gebied kenmerkt.

In de buurt van het herenhuis, dat we echter niet te zien krijgen, zijn het vooral de statige beukenlanen die indruk maken.

Maar, ook hier komt een einde aan een kenmerkend onderdeel van deze wandeling.

We overbruggen dit deel van het parkoers met de oversteek van de provinciale weg tussen Oirschot en Oostelbeers.

de zomermaanden een grote toeloop. In de parkachtige omgeving van de kapel is een kruisweg tot stand gebracht, die wij voor een groot deel volgen.

Op ruim de helft van het parkoers komen we bij de caférust. De Nachtegaal is duidelijk niet op zoveel volk in de winterdag voorbereid, maar de uitbater doet zijn

Het volgende traject is aanvankelijk een 'gewoon bosgebied', dat in de volksmond de Oostelbeerse hei heet. Langzamerhand worden we echter gewaar, dat het meer is dan het alleen maar bosgebied.

Diepe wagensporen doen ons aanvankelijk denken dat er bosbouw in uitvoering is, maar de maagdelijkheid van de bossen duidt daar evenwel niet op. Abrupt komen we tot

best om het de wandelaar snel en gerieflijk naar de zin te maken.

het besef: dit is het oefenspeeltje van onze defensie, de

imitatie zandbak voor Irak. Ineens voelen we onszelf voetvolk en het wordt alsmear lastiger de ene voet voor de andere te krijgen. Er is nu geen sprake meer van paadjes, zijwegen of kreupelhout. Het wordt een kwestie van overleven: survival om het niet te cru te laten klinken. We worden ingehaald, en ook wij halen wandelaars in. Iedereen beleeft dit op zijn eigen manier. Is dit nodig voor een goede wandeling, mag men zich afvragen. Enig, vinden anderen die nog nooit van de Oirschotse hei in al haar charme hebben gehoord, laat staan er gewandeld hebben!

Een paar vogeltjes fluiten jubeltonen, ons gezicht fleurt op. Herinneringen komen terug. Dit waren de 'Witte Bergen' en daar lag het Jeugdkamp. Hoe vaak hebben wij deze afstand overbrugd? Daarginds ligt mijn geboortedorp, ik heb er mijn hele jeugd doorgebracht. Ik maak een foto van de weidse verte, ik zie waar de kerktoeren staat. Eens zagen wij over deze verte heen die andere toeren, die van het ene op het andere moment niet zo hoog meer was, en er kwam rook uit: lang vervlogen tijden die je bij zijn gebleven!

Bij 'De Hut' stappen we alleen maar even binnen voor het stempeltje. Voor ons begint de resterende tijd te dringen, ook al zitten daar de collegae Margriet en Peter nog te genieten van een versnapering!

Een teken van gastvrijheid is het moment dat we met z'n allen gebruik mogen maken van de doorgang bij een paardenmanege, gewoon tussen de stallen door. Een uniek moment, dat we in deze tijd niet voor mogelijk houden!

Na aanvankelijk rustig te kunnen bekomen op een pad tussen weilanden met grazende paarden aan weerszijden,

Om vijf voor vijf kunnen we het startkaartje inruilen voor een tochtsticker, maar die zijn juist op! Een bewijs dat het druk was. Is het belangrijk te weten hoeveel wandelaars er met ons onderweg waren? Maar zeker denken velen van de 1386 wandelaars wel: blij dat ik er bij was!

maken we opnieuw kennis met de woestijn in vredestijd. De banen zijn nu nog woester omgeploegd en van alle zijden kan op elk moment een ijzeren monster op je af komen. Vreemd! We horen niets, ijzige stilte om ons heen. Zelfs de vogels zijn gevlogen. Komt er geen eind aan de woestienij? Even wandelen we met wat meer mensen bij elkaar. Er worden grapjes gemaakt. Dat leidt

af. Ondertussen vertelt Henny met voldoening over haar meedoen aan de B-100.

Soep, geen Valentijn vandaag! Maar wel lekker, na al dat geklos door die zandbak!

De laatste loodjes, ze zijn niet meer de zwaarste, maar nog wel lang genoeg om naar het einde te verlangen.

We hebben het gehaald, binnen de afgesproken tijd!

OLAT programma

Zaterdag 6 maart clubreis naar De Provinciale Domeinen bij Arendonk en Retie GR Kempen

Zondag 14 maart te Olland Jubileum snelwandel- en prestatietocht

5 – 20 – 30 – 50 km

Aanvang 1^e wedstrijd 10.30 uur

Melden: Ontmoetingscentrum De Holm, Past. Smitsstraat 40 Olland

Geen recreatieve wandeling

Zondag 21 maart 5^e tocht 37^e Winterserie

Zaal De Harmonie, Frans van Beststraat 17 Valkenswaard

Afstand 60 km start 07.00 – 7.30 finish voor 19.00 uur

40 en 30 km start 08.00 – 09.30 uur finish voor 17.00 uur

20 – 15 – 10 km start 09.00 – 12.30 uur finish voor 17.00 uur.

Informatie: ☎ 0413 – 475467